

למוזד יומי משניות זוהר

עם תיקוני זוהר
דף ליום לסיום בשנה

ובסופו "לחם משנה" פרק אחד ממסכת
שבת ומסכת עירובין לכבוד שבת קודש
בעידודו של מו"ר הרה"צ שליט"א

יוצא לאור ע"י חסידי ברסלב
יבנאל עיר ברסלב, עיר שומרי הלשון, עיר השמחה

פרשת
חיי שרה תשפ"ז

ניתן להשיג בתיבה בכניסה להיכל מוהרא"ש
או שלח צרף למייל: breslevsheli1@gmail.com

נדפס לזכות נשמתו הטהורה

של כ"ק אדמו"ר עט"ר

מוהרא"ש

ר' אליעזר שלמה בן

ר' מנחם זאב זי"ע

לזכות מורנו ורבנו הרה"צ

ר' יצחק שמואל אהרן לעזער

שליט"א

יהי רצון שימשיך להנהיג את הקהילה הקדושה מתוך

בריאות איתנה ונחת מכל יצ"ח ותלמידיו

לזכות נשמתם הקדושה והטהורה של

רבי חייא ובניו חזקיה ויהודה

ולזכות

רב המנונא סבא ורב הונא ריש גלותא

טוב לומר לפני ה' המלך :

ה' המלך במשניות ובזהר הקדוש יהיה לעלוי השכינה הקדשה
ויהי הקל צערה, לעלוי כל נשמות ישראל שנפטרו מן העולם,
גאלה, ישועה, רפואה והצלחה לכלל נשמות ישראל
ברוחניות ובגשמיות, גלוי משיח צדקנו ברחמים ובגן בית
מקדשנו ותפארתנו במהרה בימינו, אמן כן יהי רצון.

מסכת ערכין פרק ב

א. אין בערכין פחות מסלע, ולא יתר על חמשים סלע. כיצד? נתן סלע והעשיר – אינו נותן כלום. פחות מסלע, והעשיר – נותן חמשים סלע. היה בידיו חמש סלעים – רבי מאיר אומר: אינו נותן אלא אחת. וחכמים אומרים: נותן את כלם. אין בערכין פחות מסלע, ולא יתר על חמשים סלע. אין פתח בטועה פחות משבעה, ולא יתר על שבעה-עשר. אין בנגעים פחות משבוע אחד, ולא יתר על שלשה שבועות: ב. אין פוחתין מארבעה חדשים המעברים בשנה, ולא נראה יתר על שמונה. שתי הלחם נאכלות אין פחות משנים, ולא יתר על שלשה. לחם-הפנים נאכל אין פחות מתשעה, ולא יתר על אחד-עשר. קטן נמול אין פחות משמונה, ולא יתר על שנים-עשר: ג. אין פוחתין מעשרים ואחת תקיעות במקדש, ולא מוסיפין על ארבעים ושמונה. אין פוחתין משני נבלין, ולא מוסיפין על ששה. אין פוחתין משני חלילין, ולא מוסיפין על שנים-עשר. ובשנים-עשר יום בשנה החליל מכה לפני המזבח: בשחיטת פסח ראשון, ובשחיטת פסח שני, וביום-טוב ראשון של פסח, וביום-טוב של עצרת, ובשמונת ימי החג. ולא היה מכה באבוב של נחשת אלא באבוב של קנה, מפני שקולו ערב. ולא היה מחליק אלא באבוב יחידי, מפני שהוא מחליק

יפה: ד. ועבדי הכהנים היו; דברי רבי מאיר. רבי יוסי אומר: משפחות בית הפגרים, ובית צפריא, ומאמאום היו; משיאין לכהנה. רבי חנניא בן אנטיגנוס אומר: לזים היו: ה. אין פוחתין מששה טלאים המבקריין בלשכת הטלאים, כדי לשבת ולשני ימים טובים של ראש-השנה, ומוסיפין עד לעולם. אין פוחתין משתי חצוצרות, ומוסיפין עד לעולם. אין פוחתין מתשעה כנורות, ומוסיפין עד לעולם. והצלצל לבד: ו. אין פוחתין משנים-עשר לזים עומדים על הדוכן, ומוסיפין עד לעולם. אין קטן נכנס לעזרה לעבודה, אלא בשעה שהלזים עומדים בשיר. ולא היו אומרים בנבל וכנור אלא בפה, כדי לתן תבל בנעימה. רבי אליעזר בן יעקב אומר: אין עולין למנין, ואין עומדים על הדוכן, אלא בארץ היו עומדין, וראשיהן מבין רגלי הלזים, ו'צוערי הלזים' היו נקראין:

מסכת ערכין פרק ג

א. יש בערכין להקל ולהחמיר, בשדה אחזה להקל ולהחמיר, בשור-המועד שהמית את העבד להקל ולהחמיר, באונס ומפתה ומוציא שם-רע להקל ולהחמיר. יש בערכין להקל ולהחמיר, כיצד? אחד שהעריך את הנאה שבשיראל ואת הפעור שבשיראל – נותן חמשים סלע. ואם אמר: 'הרי דמיו עלי' – נותן את שויו: ב. בשדה אחזה להקל ולהחמיר, כיצד? אחד המקדיש בחולת

את העני - נותן ערך עשיר: ב. אבל בקרבנות אינו כן. הרי שאמר: 'קרבנו של מצרע זה עלי': אם היה מצרע עני - מביא קרבן עני. עשיר - מביא קרבן עשיר. רבי אומר: אומר אני: אף בערכין כן, וכי מפני מה עני שהעריך את העשיר נותן ערך עני? שאין העשיר חייב כלום. אבל העשיר שאמר: 'ערכי עלי', ושמע העני, ואמר: 'מה שאמר זה עלי' - נותן ערך עשיר. היה עני והעשיר או עשיר והעני - נותן ערך עשיר. רבי יהודה אומר: אפלו עני והעשיר וחרזר והעני - נותן ערך עשיר: ג. אבל בקרבנות אינו כן: אפלו אביו מת והניח לו רבוא, ספינתו בים, ובאו ברבואות - אין להקדש בהן כלום: ד. שנים בנדר, כיצד? ילד שהעריך את הזקן - נותן ערך זקן. וזקן שהעריך את הילד - נותן ערך ילד. וערכים בנערך, כיצד? איש שהעריך את האשה - נותן ערך אשה. ואשה שהעריכה את האיש - נותנת ערך איש. והערך בזמן הערך, כיצד? העריכו פחות מבין חמש ונעשה יותר על בן חמש, פחות מבין עשרים ונעשה יותר על בן עשרים - נותן כזמן הערך. יום שלשים - כלמטה ממנו. שנת חמש ושנת עשרים - כלמטה ממנו, שנאמר (ויקרא כז, ז): "ואם מבין שלשים שנה ומעלה אם זכר" - הרי אנו למדים בכלם משנת שלשים: מה שנת שלשים כלמטה ממנה - אף שנת חמש ושנת עשרים

המחוז, ואחד המקדיש בפרדסות סבסטי - נותן בזרע חמר שעורים חמשים שקל כסף. ובשדה מקנה - נותן את שויו. רבי אליעזר אומר: אחד שדה אחזה ואחד שדה מקנה. מה בין שדה אחזה לשדה מקנה? אלא שבשדה אחזה נותן חמש, ובשדה מקנה אינו נותן חמש: ג. בשור המועד שהמית את העבד להקל ולהחמיר, כיצד? אחד שהמית את הנאה שבעבדים ואת הפעור שבעבדים - נותן שלשים סלע. המית בן חורין - נותן את שויו. חבל בזה ובזה - משלם נזק שלם: ד. באונס ובמפתה להקל ולהחמיר, כיצד? אחד שאנס ופתה את הגדולה שבכהנה ואת הקטנה שבשיראל - נותן חמשים סלע. והבשת והפגם - הכל לפי המביש והמתביש: ה. במוציא שם רע להקל ולהחמיר, כיצד? אחד שהוציא שם רע על גדולה שבכהנה ועל קטנה שבשיראל - נותן מאה סלע. נמצא, האומר בפיו יתר מן העושה מעשה. שכן מצינו, שלא נחתם גזר דין על אבותינו במדבר אלא על לשון הרע, שנאמר: (במדבר יד, כב): "וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי":

מסכת ערכין פרק ד

א. השג יד - בנודר. והשנים - בנדר. והערכים - בנערך, והערך - בזמן הערך. השג יד בנודר, כיצד? עני שהעריך את העשיר - נותן ערך עני; ועשיר שהעריך

זה הכלל: דבר שהנשמה תלויה בו – נותן ערך כלו: ג. 'חצי ערכי עלי' – נותן חצי ערכו. 'ערך חציי עלי' – נותן ערך כלו. 'חצי דמי עלי' – נותן חצי דמיו. 'דמי חציי עלי' – נותן דמי כלו. זה הכלל: דבר שהנשמה תלויה בו – נותן ערך כלו: ד. האומר: 'ערכו של פלוני עלי', מת הנודר והנדר – יתנו היורשין. 'דמיו של פלוני עלי': מת הנודר – יתנו היורשין. מת הנדר – לא יתנו היורשין, שאין דמים למתים: ה. 'שור זה עולה', או: 'בית זה קרבן', מת השור ונפל הבית – אינו חייב לשלם. 'שור זה עלי עולה', או: 'בית זה עלי קרבן', מת השור ונפל הבית – חייב לשלם: ו. חייבי ערכים – ממשכנני אותן. חייבי חטאות ואשמות – אין ממשכנני אותן. חייבי עולות ושלמים – ממשכנני אותן. אף-על-פי שאין מתכפר לו עד שיתרצה, שנאמר (ויקרא א, ג): "לרצונו" – כופין אותו עד שיאמר: 'רוצה אני', וכן אתה אומר בגטי נשים: כופין אותו עד שיאמר: 'רוצה אני'.

מסכת ערכין פרק ו

א. שום היתומים – שלשים יום, ושום ההקדש – שלשים יום, ומכריזין בבקר ובערב. המקדיש נכסיו והיתה עליו כתבת אשה – רבי אליעזר אומר: כשיגרשנה – ידיר הנאה. רבי יהושע אומר: אינו צריך. פיוצא בו, אמר רבן שמעון בן גמליאל: אף הערב לאשה

כלמטה ממנה. הן? אם עשה שנת ששים כלמטה ממנה להחמיר, נעשה שנת חמש ושנת עשרים כלמטה ממנה להקל? תלמוד לומר: "שנה", "שנה" לגזרה שוה: מה "שנה" האמורה בשנת ששים כלמטה ממנה – אף "שנה" האמורה בשנת חמש ושנת עשרים כלמטה ממנה, בין להקל בין להחמיר. רבי אלעזר אומר: עד שיהיו יתרות על השנים חדש ויום אחד:

מסכת ערכין פרק ה

א. האומר: 'משקלי עלי' – נותן משקלו. אם כסף – כסף. אם זהב – זהב. מעשה באמה של ירמטיה שאמרה: 'משקל בתי עלי', ועלתה לירושלים ושקלוה, ונתנה משקלה זהב. 'משקל ידי עלי' – רבי יהודה אומר: ממלא חבית מים, ומכניסה עד מרפקו, ושוקל בשר חמור וגידין ועצמות ונותן לתוכה עד שתתמלא. אמר רבי יוסי: וכי היאך אפשר לכוון בשר כנגד בשר, ועצמות כנגד עצמות? אלא שמין את היד כמה היא ראויה לשקל: ב. 'דמי ידי עלי' – שמין אותו: כמה הוא שוה ביד, וכמה הוא שוה בלא יד. זה חמר בנדרים מבערכין. וחמר בערכין מבנדרים, כיצד? האומר: 'ערכי עלי', ומת – יתנו היורשין. 'דמי עלי', ומת – לא יתנו היורשין, שאין דמים למתים. 'ערך ידי ערך רגלי עלי' – לא אמר כלום. 'ערך ראשי וערך כבדי עלי' – נותן ערך כלו.

שָׁאֲמָרוּ: עֲבָדִים נִמְכָּרִים בְּכִסּוּתָן לְשִׁבְחָה, שָׁאֵם תִּלְקַח לוֹ כִּסּוּת בְּשָׁלְשִׁים דִּינָר, מִשְׁבִּיחַ הוּא מָנָה; וְכֵן פָּרָה: אִם מִמְּתִינִים אוֹתָהּ לְאִטָּלִים, מִשְׁבַּחַת הִיא; וְכֵן מְרַגְלִית: אִם מַעְלִין אוֹתָהּ לְכַרְךָ, מִשְׁבַּחַת הִיא – אֵין לְהַקְדִּישׁ אֶלָּא מְקוֹמוֹ וְשַׁעֲתוֹ:

מִסְכַּת עֲרֻכִּין פָּרָק ז

א. אֵין מְקַדִּישִׁין לְפָנֵי הַיּוֹבֵל פָּחוֹת מִשְׁתֵּי שָׁנִים. וְלֹא גּוֹאֲלִין לְאַחַר הַיּוֹבֵל פָּחוֹת מִשָּׁנָה. אֵין מִחֲשָׁבִין חֲדָשִׁים לְהַקְדִּישׁ. אֲבָל הַהַקְדָּשׁ מִחֲשָׁב חֲדָשִׁים. הַמְקַדִּישׁ אֶת שְׂדֵהוּ בַשָּׁעֵת הַיּוֹבֵל – נוֹתֵן בְּזֶרַע חֶמֶר שְׁעוּרִים חֲמִשִּׁים שֶׁקֶל כֶּסֶף. הֵיוּ שָׁם נִקְעִים עֲמָקִים עֲשָׂרָה טַפָּחִים, אוֹ סֻלְעִים גְּבוּהִים עֲשָׂרָה טַפָּחִים – אֵין נִמְדָּדִים עֲמָה. פָּחוֹת מִכָּאן – נִמְדָּדִים עֲמָה. הַקְדִּישָׁה שְׁתִּים אוֹ שְׁלֹשׁ שָׁנִים לְפָנֵי הַיּוֹבֵל – נוֹתֵן סֹלַע וּפְנִדְיוֹן לְשָׁנָה. אִם אָמַר: 'הֲרִינִי נוֹתֵן דָּבָר שָׁנָה בַשָּׁנָה' – אֵין שׁוֹמְעִין לוֹ, אֶלָּא נוֹתֵן אֶת כָּלוֹ כְּאֶחָד: ב. אֶחָד הַבְּעָלִים, וְאֶחָד כָּל הָאָדָם. מֶה בֵּין הַבְּעָלִים לְבֵין כָּל הָאָדָם? אֶלָּא שֶׁהַבְּעָלִים נוֹתְנִים חֶמֶשׁ, וְכָל אָדָם אֵינוֹ נוֹתֵן חֶמֶשׁ: ג. הַקְדִּישָׁה וּגְאָלָה – אֵינָהּ יוֹצֵאָה מִיָּדוֹ בַּיּוֹבֵל. גְּאָלָה בָנוּ – יוֹצֵאָה לְאֲבִיו בַּיּוֹבֵל. גְּאָלָה אַחֵר אוֹ אֶחָד מִן הַקְּרוֹבִים, וּגְאָלָה מִיָּדוֹ – אֵינָהּ יוֹצֵאָה מִיָּדוֹ בַּיּוֹבֵל. גְּאָלָה אֶחָד מִן הַכֹּהֲנִים, וְהָרִי הִיא תַּחַת יָדוֹ – לֹא יֹאמַר: 'הוֹאִיל וְהִיא יוֹצֵאָה לְכֹהֲנִים בַּיּוֹבֵל, וְהָרִי הִיא

בְּכַתְּבָתָהּ, וְהִיא בַעֲלָהּ מְגֻרָשָׁה – יָדִיר הִנָּא, שָׁמָּה יַעֲשֶׂה קְנוּנִיָּא עַל נִכְסָיו שֶׁל זֶה, וַיַּחְזִיר אֶת אִשְׁתּוֹ: ב. הַמְקַדִּישׁ נִכְסָיו וְהִיתָה עָלָיו כְּתַבַּת אִשָּׁה וּבַעַל-חֹב – אֵין הָאִשָּׁה יְכוּלָה לְגַבּוֹת כְּתַבָּתָהּ מִן הַהַקְדָּשׁ, וְלֹא בַעַל-חֹב אֶת חֹבּוֹ, אֶלָּא הַפּוֹדֶה, פּוֹדֶה עַל מָנָת לִתֵּן לְאִשָּׁה כְּתַבָּתָהּ, וּלְבַעַל-חֹב אֶת חֹבּוֹ. הַקְדִּישׁ תְּשָׁעִים מָנָה, וְהִיא חֹבּוֹ מֵאָה מָנָה – מוֹסִיף עוֹד דִּינָר, וּפּוֹדֶה בּוֹ אֶת הַנִּכְסִים הֵלָלוּ, עַל-מָנָת לִתֵּן לְאִשָּׁה כְּתַבָּתָהּ, וּלְבַעַל-חֹב אֶת חֹבּוֹ: ג. אֶף-עַל-פִּי שָׁאֲמָרוּ חִיבֵי עֲרֻכִּין מִמִּשְׁכָּנִין אוֹתָן – נוֹתְנִין לוֹ מְזוֹן שְׁלֹשִׁים יוֹם, וּכְסוֹת שָׁנִים-עֶשְׂרֵי חֹדֶשׁ, וּמָטָה מַצֵּעַת, וְסַנְדְּלִין, וְתַפְלִין. לוֹ, אֲבָל לֹא לְאִשְׁתּוֹ וְלֹא לְבָנָיו. אִם הִיא אוֹמֵן – נוֹתְנִין לוֹ שְׁנֵי כָּלִי אוֹמָנוּת מִכָּל מִין וּמִין. חֶרֶשׁ – נוֹתְנִין לוֹ שְׁנֵי מַעֲצָדִין וּשְׁתֵּי מְגֻרֹת. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר: אִם הִיא אֶכָּר – נוֹתְנִין לוֹ אֶת צִמְדּוֹ. חֶמֶר – נוֹתְנִין לוֹ אֶת חֲמוּרוֹ: ד. הִיא לוֹ מִין אֶחָד מְרַבָּה וּמִין אֶחָד מַעֵט – אֵין אוֹמְרִים לוֹ לְמַכּוֹר מִן הַמְרַבָּה, וְלִקַּח לוֹ מִן הַמַּעֵט, אֶלָּא נוֹתְנִין לוֹ שְׁנֵי מִינִין מִן הַמְרַבָּה וְכָל שֵׁשׁ לוֹ מִן הַמַּעֵט. הַמְקַדִּישׁ אֶת נִכְסָיו – מַעְלִין לוֹ אֶת תַּפְלָיו: ה. אֶחָד הַמְקַדִּישׁ אֶת נִכְסָיו, וְאֶחָד הַמַּעְרִיף אֶת עֲצָמוֹ – אֵין לוֹ לֹא בְּכִסּוֹת אִשְׁתּוֹ, וְלֹא בְּכִסּוֹת בָּנָיו, וְלֹא בַצֶּבַע שֶׁצָּבַעַן לְשֶׁמֶן, וְלֹא בְּסַנְדְּלִים חֲדָשִׁים שֶׁלִּקְחָן לְשֶׁמֶן. אֶף-עַל-פִּי

ראשון, אמר: 'הרי היא שלי באסר' - אמר רבי יוסי: לא אמר זה אלא בכביצה, שההקדש נפדה בכסף ובשוה כסף. אמר לו: 'הגיעתך'! נמצא מפסיד אסר, ושדהו לפניו: ב. אמר אחד: 'הרי היא שלי בעשר סלעים', ואחד אומר: 'בעשרים', ואחד אומר: 'בארבעים', ואחד אומר: 'בחמשים'; חזר בו של חמשים - ממשכנין מנכסיו עד עשר. חזר בו של ארבעים - ממשכנין מנכסיו עד עשר. חזר בו של שלשים - ממשכנין מנכסיו עד עשר. חזר בו של עשרים - ממשכנין מנכסיו עד עשר. חזר בו של עשר - מוכרים אותה בשויה, ונפרעים משל עשר את המותר. הבעלים אומרים: 'בעשרים', וכל אדם אומרים: 'בעשרים' - הבעלים קודמים, מפני שהן מוסיפין חמש: ג. אמר אחד: 'הרי היא שלי בעשרים ואחת' - הבעלים נותנים עשרים ושש. 'בעשרים ושתים' - הבעלים נותנים עשרים ושבע. 'בעשרים ושלש' - הבעלים נותנים עשרים ושמונה. 'בעשרים וארבע' - הבעלים נותנים תשעה ועשרים. 'בחמשה ועשרים' - הבעלים נותנים שלשים שאין מוסיפין חמש על עלויו של זה. אמר אחד: 'הרי היא שלי בעשרים ושש' - אם רצו הבעלים לתן שלשים ואחד ודינר, הבעלים קודמים. ואם לאו - אומרים: 'הגיעתך'! : ד. מחרים אדם

תחת ידי, הרי היא שלי, אלא יוצאה לכל אחיו הפהנים: ד. הגיע היובל ולא נגאלה - הפהנים נכנסים לתוכה, ונותנים את דמיה, דברי רבי יהודה. רבי שמעון אומר: נכנסין, אבל לא נותנין. רבי אליעזר אומר: לא נכנסין ולא נותנין, אלא נקראת: 'שדה רטושים', עד היובל השני. הגיע היובל השני ולא נגאלה - נקראת: 'רטושי רטושין' עד היובל השלישי. לעולם אין הפהנים נכנסין לתוכה, עד שיגאלנה אחר: ה. הלוקח שדה מאביו, מת אביו ואחר-כך הקדישה - הרי היא כשדה אחזה. הקדישה ואחר-כך מת אביו - הרי היא כשדה מקנה, דברי רבי מאיר. ורבי יהודה ורבי שמעון אומרים: כשדה אחזה, שנאמר (ויקרא כז, כב): "ואם את שדה מקנתו אשר לא משדה אחזתו" - שדה שאינה ראויה להיות שדה אחזה, יוצאת זו שהיא ראויה להיות שדה אחזה. שדה מקנה אינה יוצאה לפהנים ביובל, שאין אדם מקדיש דבר שאינו שלו. פהנים ולוים מקדישים לעולם, וגואלין לעולם, בין לפני היובל, בין לאחר היובל:

מסכת ערכין פרק ח

א. המקדיש את שדהו בשעה שאינה יובל, אומרים לו: 'פתח אתה ראשון', שהבעלים נותנים חמש, וכל אדם אינו נותן חמש. מעשה באחד שהקדיש את שדהו מפני רעתה, אמרו לו: 'פתח אתה

טובתו. 'שור זה עולה' - אומדים כמה אדם רוצה לתן בשור זה להעלותו עולה שאינו רשאי. הבכור, בין תמים בין בעל מום - מחרימין אותו. כיצד פוֹדִין אותו? הפוֹדִין אומדים כמה אדם רוצה לתן בבכור זה, לתנו לבן בתו או לבן אחותו. רבי ישמעאל אומר: כתוב אחד אומר (דברים טו, יט): "תקדיש", וכתוב אחד אומר (ויקרא כז, כו): "אל תקדיש". אי אפשר לומר "תקדיש", שפֶּכֶר נאמר: "אל תקדיש", ואי אפשר לומר: "אל תקדיש", שפֶּכֶר נאמר: "תקדיש". אומר מעתה: מקדישו אתה הקדש עלוי, ואין אתה מקדישו הקדש מזבח:

מצאנו ומבקר, מעבדיו ומשפחותיו הפנענים, ומשדה אחזתו. ואם החרים את כלן - אינן מחרימין, דברי רבי אלעזר. אומר רבי אלעזר בן עזריה: מה אם לגבוה, אין אדם רשאי להחרים את כל נכסיו - על אחת כמה וכמה שיהא אדם חייב להיות חס על נכסיו: ה. המחרים בנו, ובתו, עבדו ושפחתו העבדים, ושדה מקנתו - אינן מחרימים, שאין אדם מחרים דבר שאינו שלו. כהנים ולוים - אינן מחרימין, דברי רבי יהודה. רבי שמעון אומר: הכהנים אינן מחרימין, שהחרימים שלהם. הלויים מחרימים, שאין החרימים שלהן. רבי אומר: נראין דברי רבי יהודה בקרקעות, שנאמר (ויקרא כה, לד): "כי אחזת עולם הוא להם". ודברי רבי שמעון במטלטלים, שאין החרימים שלהם: ו. חרמי כהנים - אין להם פדיון, אלא נתנים לכהנים פתומה. רבי יהודה בן בתירא אומר: סתם חרימים לבדק הבית, שנאמר (שם כז, כח): "כל חרם קדש קדשים הוא לה'". וחכמים אומרים: סתם חרימים לכהנים, שנאמר (שם שם, כא): "כשדה החרם לפה תהיה אחזתו". אם-כן למה נאמר: "כל חרם קדש קדשים הוא לה'"? שהוא חל על קדשי-קדשים ועל קדשים קלים: ז. מחרים אדם את קדשיו, בין קדשי-קדשים ובין קדשים קלים. אם נדר - נותן את הדמים. אם נדבה - נותן את

תרומה קלד.

[יום ראשון]

אָבֿל בְּזִמְנָא דְאַתִּי, דִּיתְפָּרֵשׁ הָהוּא
סְטָרָא מִינָהּ, וַיִּתְעַבֵּר מֵעֲלָמָא, כְּדִין
יִתְקַרִי אֶחָד וְדָאִי, דְּלֹא יִהְיֶה בְּהָדָה
שׁוֹתֵפּוֹ וּדְבִיקוֹ אַחֲרָא, כְּמָה דְאַתָּ
אָמַר (זְכָרְיָה יד, ט) : בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה יִי
אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד, בְּאַתְגְּלִיָּא בְּהֶדְיָא,
וְלֹא בְּלַחֲשׁוֹ, וְלֹא בְּרִזָּא.

וְעַל דָּא, אָנֹן מִיַּחְדִּין לָהּ מֵהָהוּא
סְטָרָא אַחֲרָא, כְּמָאן דְּזִמִּין לְאַחֲרָא
לְמִיָּהוּי סְהִיד דִּילִיָּהּ. בְּגִין דְּדָא
אִיהוּ סְהִיד דִּילָן, וְסְטָרָא אַחֲרָא
לָאו אִיהוּ סְהִידָא לְגַבָּן. וְכַדִּין אִיהִי
אַתְפָּרִישַׁת מֵהָהוּא סְטָרָא. כִּיּוֹן
דְּאַתַּת, אָנֹן מֵעֲלִין לָהּ לַחֻפָּה לְגַבִּי
בְּעֻלָּהּ, מַלְכָּא עֲלָאָה, בְּכָל רְעוּתָא
וְכוּוּנָא דְלִבָּא, וְעַל דָּא אִיהוּ אֶחָד.

בְּשַׁעֲתָא דְאִיהִי אַתַּת בְּעוֹלִימָתָהּ,
וּבַעֲאָת לְאַתְפָּרֵשָׁא מִסְטָרָא אַחֲרָא,
לֹא אַתַּת, אֲלֹא כְּמָאן דְּאִזְדַּמְנַת
לְמַחְמֵי בִיקְרָא דְמַלְכָּא וְלֹא יִתִּיר,
וְהַכִּי מְכַרִּיזִי דִּיזְדַּמְנוֹן לְמַחְמֵי
בִיקְרָא דְמַלְכָּא. כְּמָה דְאַתָּ אָמַר (שִׁיר
הַשִּׁירִים ג, יא) : צֹאנָה וְרֹאֵינָה בְּנוֹת צִיּוֹן
בְּמֶלֶךְ שְׁלָמָה, פּוֹקוּ לְמַחְמֵי בִיקְרָא
דְמַלְכָּא, כְּדִין סְטָרָא אַחֲרָא לֹא
נִיחָא לִיָּהּ לְמַחְמֵי, וְאַתְפָּרֵשׁ מִינָהּ.
כִּיּוֹן דְּאַתַּת, כָּל אֲנוּן שְׂמֻשָּׁהּ,

אֶחָד לְעִילָא, וְאֶחָד לְתַתָּא, כְּמָה
דְּאַתָּ אָמַר (זְכָרְיָה יד, ט) : יִהְיֶה יִי אֶחָד
וְשִׁמּוֹ אֶחָד. אֶחָד לְעִילָא בְּשִׁית
סְטָרִין, דְּכְתִיב (דְּבָרִים ו, ד) : שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל יִי אֱלֹהֵינוּ יִי אֶחָד. הָא שִׁית
תִּיבִין, לְקַבֵּל שִׁית סְטָרִין. אֶחָד
לְתַתָּא בְּשִׁית סְטָרִין, בְּרוּךְ שֵׁם
כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, הָא שִׁית
סְטָרִין אַחֲרָנִין בְּשִׁית תִּיבִין. יִי אֶחָד
לְעִילָא, וְשִׁמּוֹ אֶחָד לְתַתָּא.

וְאִי תִימָא, הָא כְּתִיב אֶחָד לְעִילָא,
וּלְתַתָּא לֹא כְּתִיב אֶחָד. וְעַד הוּא
אֶחָד, בְּחֻלּוּפֵי אַתּוּן. אַתּוּן
דְּדְכוּרָא לֹא מִתְחַלְפִי, אַתּוּן
דְּנוּקְבָא מִתְחַלְפִי, דְּהָא שְׁבָחָא
דְּדְכוּרָא עַל נוּקְבָא. וּבְגִין דְּלֹא
תְשְׁלוּט עֵין הָרַע, אָנֹן מְחַלְפִי
אַתּוּן, דְּלֹא אֲמַרִינָן אֶחָד
בְּאַתְגְּלִיָּא. וּבְזִמְנָא דְאַתִּי, דִּיתְעַבֵּר
עֵין הָרַע מֵעֲלָמָא, וְלֹא תְשְׁלוּט,
כְּדִין יִתְקַרִי אֶחָד בְּאַתְגְּלִיָּא. בְּגִין
דְּהַשְׁתָּא דְהָהוּא סְטָרָא אַחֲרָא
אַתְדַּבֵּק בְּהָדָה, לָאו אִיהִי אֶחָד,
אַלֹּא דְאָנֹן מִיַּחְדִּין לָהּ בְּלַחֲשׁוֹ,
בְּרִזָּא דְאַתּוּן אַחֲרָנִין, וְאֲמַרִי וְעַד.

בְּסִטְרָא אַחְרָא כָּלִל, דְּהָא פְּרִישָׁא
הוּה מַעְרֶסְךְ, וְאַנָּן בִּיחּוּדָא לְגַבֵּי
מִלְכָּא עֲלָאָה, וְלִית לָן דְּבִיקוּ כָּלִל
בְּסִטְרָא אַחְרָא, דְּהָא בְּפִרְישׁוּ
מִסִּטְרָא אַחְרָא הוּה רְעוּתָא
וּמַחֲשַׁבְתָּא דִּילָן.

כִּיּוֹן דִּידַע דְּסִטְרָא אַחְרָא לָא
אַתְדַּבֵּק תַּמָּן כָּלִל, כְּדִין עָאֵלֵת
אַתְתָּא לְגַבֵּי בַעֲלָה בְּלַחֲשׁוּ, בְּרִזָּא
דִּיחּוּדָא דְשִׁית סְטָרִין. פִּתַּח וְאָמַר,
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם
וָעַד, דְּהָא אִיהִי בְּרִזָּא דְאַחַד,
בְּעוֹלִימְתָהּ, בְּלָא עֲרֻבּוּבָא כָּלִל
וְלָא שׁוּתְפּוּ דְּסִטְרָא אַחְרָא.

וְתָא חֲזִי, בַּהֲהִיא שַׁעֲתָא, יַעֲקֹב
וּבְנוֹי הוּוּ בְּדִיוֹקְנָא עֲלָאָה לְתַתָּא
בְּהַדִּי שְׂכִינְתָּא. יַעֲקֹב הוּה בְּרִזָּא
דְשִׁית סְטָרִין דְּעֲלָמָא עֲלָאָה, בְּרִזָּא
חַד. בְּנוֹי הוּוּ בְּדִיוֹקְנָא דְשִׁית סְטָרִין
דְּעֲלָמָא תַתָּאָה. וְאִיהוּ בָּעָא לְגַלְאָה
לוֹן הַהוּא קָץ, כְּמָה דְּאוּקִימְנָא,
דְּאִית קָץ וְאִית קָץ, אִית קָץ הֵימִין,
וְאִית קָץ הֵימִים. קָץ הֵימִין: דָּא
מַלְכוּת קְדִישָׁא רִזָּא דְמַהִימְנוּתָא
רִזָּא דְמַלְכוּ דְשִׁמְיָא. קָץ

עֵיילִין לָהּ לַחֲוּפָה בְּהַדִּי מִלְכָּא
עֲלָאָה, בְּלַחֲשׁוּ בְּרִזָּא. דְּאִלְמָלָא
לָאוּ הָכִי, לָא יִתְפָּרֵשׁ מִינָהּ הַהוּא
סִטְרָא אַחְרָא וְיִתְעַרְבַּ חֲדוּתָא.
אַבְל בְּזִמְנָא דְאַתִּי, דִּיתְפָּרֵשׁ מִינָהּ
הָהִיא סִטְרָא אַחְרָא, כְּדִין בִּיּוֹם
הַהוּא יִהְיֶה יי אַחַד וְשִׁמוּ אַחַד.

כִּיּוֹן דְּעָאֵלֵת לַחֲוּפָה, וְאִיהִי בְּהַדִּי
מִלְכָּא עֲלָאָה, כְּדִין אָנָּן מַתְעָרִי
חֲדוּה דִּימִינָא וְשִׁמְאָלָא, כְּמָה דְאַתְּ
אָמַר (דְּבָרִים ו', ה'): וְאַהֲבַתְּ אֶת יי
אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וְגו'. וְהָיָה אִם
שָׁמַע וְגו' (שָׁם יא', יג). בְּלָא דְחִילוּ
כָּלִל, דְּהָא סִטְרָא אַחְרָא לָא יִתְקַרֵּב
תַּמָּן, וְלִית לִיהּ רִשׁוּ.

כְּלָהּ, כָּל זִמְנָא דְּבָעָאן לְאַעֲלָא לָהּ
לְגַבֵּי מִלְכָּא, לְחֲדוּה דְשִׁמוּשָׁא,
אַצְטְרִיךְ בְּלַחֲשׁוּ בְּרִזָּא, בְּגִין דְּלָא
יִשְׁתַּכַּח בְּרַגְלֵי צַעֲדָהּ, רָמַז
דְּסִטְרָא בִישָׁא, וְלָא יִתְדַבֵּק בְּהַדָּה,
וְלָא יִשְׁתַּכַּחוּן בְּבִנֵי, רָמַז פְּסוּל
כָּלִל.

וְהָכִי אָמַר יַעֲקֹב לְבְנוֹי, שְׁמָא חַס
וְשָׁלוֹם אִירַע פְּסוּל בְּעֶרְסִי, כְּדִין
אָנוּן אָמְרוּ, כְּמָה דְלִית בְּלִבְךָ אֱלָא
אַחַד, כֶּךָ וְכו' לִית לָן דְּבִיקוּ

תְּרוּמָה קִלְד :

[יוֹם שְׁנִי]

וְחוֹלָקִיָּה מֵאֵן דִּישׁוּי רְעוּתִיָּה
לְהָאִי, בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי.

רַב הַמְּנוּנָא סָבֵא אָמַר הָכִי, דָּא
אַתְּעָרוּתָא דִּיחֻדָּא שְׁפִיר אִיהוּ,
דְּרָזָא דְבָרִירָא דְמִלְתָּא הָא
אוּקִימָנָא. וּמִלִּין אֵלִין זְמִינִין
לְאַתְעָתְדָא קָמִי עֲתִיק יוֹמִין, בְּלֹא
כְּסוּפָא כָּלִל.

רַעֲיָא מְהִימָנָא: פְּקוּדָא לְלִמּוּד תּוֹרָה
בְּכָל יוֹמָא, דְּאִיְהִי רָזָא דְמְהִימָנוּתָא
עֲלָאָה, לְמַנְדַּע אֲרַחֲיָה דְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא. דְּכָל מֵאֵן דְּאַשְׁתַּדֵּל
בְּאוּרֵייתָא, זָכִי בְּהָאִי עֲלָמָא, וְזָכִי
בְּעֵלְמָא דְאַתִּי, וְאַשְׁתַּזִּיב מְכָל
קְטְרוּגִין בִּישִׁין. בְּגִין דְּאוּרֵייתָא
רָזָא דְמְהִימָנוּתָא אִיְהִי, דְּמֵאֵן
דְּאַתְעָסֶק בָּהּ, אַתְעָסֶק בְּמְהִימָנוּתָא
עֲלָאָה, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲשֶׁרִי
שְׂכִינְתִּיה בְּגוּיָה דְלֹא תַעֲדִי מְנִיָּה.

מֵאֵן דִּידַע מְלָה דְּאוּרֵייתָא,
אַצְטְרִיךְ לְמַרְדֵּף אֲבַתְרִיָּה,
וְלֹאֻלְפָּא הָאִי מְלָה מְנִיָּה, לְקִימָא
רָזָא דְכְּתִיב (שְׁמוֹת כה, ב): מֵאֵת כָּל
אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ תִּקְחוּ אֶת
תְּרוּמָתִי. אוּרֵייתָא אֵילָנָא דְחִיִּי
אִיהוּ, לְמִיָּהֵב חֵיִין לְכָלֵּא. מֵאֵן

הַיָּמִים: דָּא רָזָא דְמַלְכוּת חֵיִיבָא רָזָא
דְּסִטְרָא אַחְרָא דְאַקְרִי קִין כָּל בָּשָׂר.
וְהָא אוּקִימָנָא.

כִּיּוֹן דְּחֵמָא דְאַסְתַּלְקַת שְׂכִינְתָּא
מְנִיָּה וְכוּ'. אֲנוּן אָמְרוּ כְּמָה דְלִית
בְּלִבְךָ אֵלָא אֶחָד, דְּאַנְתָּ בְּרָזָא
דְּעֵלְמָא עֲלָאָה, וְאִיהוּ אֶחָד. אוּף
אַנְן, דְּאַנְן בְּרָזָא דְעֵלְמָא תַתָּאָה,
אִיהוּ אֶחָד. וְעַל דָּא אֲדַכְּרוּ תְּרִי
לְבָבוֹת, רָזָא דְעֵלְמָא עֲלָאָה, דְּאִיְהוּ
לְבָא דִיעֶקֶב, וְרָזָא דְעֵלְמָא תַתָּאָה,
דְּאִיְהוּ לְבָא דְבְנוֹי, כְּדִין אָעִיל לָהּ
בְּלַחֲשׁוֹ.

וְכְּמָה דְּאַנּוּן אַתִּיחֲדוּ רָזָא דְעֵלְמָא
עֲלָאָה בְּאַחַד, וְרָזָא דְעֵלְמָא תַתָּאָה
בְּאַחַד. אוּף הָכִי אַנְן צְרִיכִין לִיחֲדָא
עֲלָמָא עֲלָאָה בְּאַחַד, וְלִיחֲדָא
עֲלָמָא תַתָּאָה בְּרָזָא דְאַחַד. דָּא
בְּשִׁית סְטְרִין, וְדָא בְּשִׁית סְטְרִין.
וּבְגִין כֵּךְ, שִׁית תִּיבִין הָכָא, בְּרָזָא
דְּשִׁית סְטְרִין. וְשִׁית תִּיבִין הָכָא,
בְּרָזָא דְשִׁית סְטְרִין, יִי אֶחָד וְשְׁמוֹ
אֶחָד (זְכָרְיָה יד, ט). זַכָּאָה עַדְבִּיָּה

לְשׁוֹאָה רְעוּתָהּ וְלֹא תִדְבֹּקָא
לְעִילָא, בְּגִין לְאַמְשָׁכָא רְעוּתָא
דְּמֵאֲרִיָּהוּן לְגַבִּיָּהוּ מְעִילָא לְתַתָּא.

וּמֵאֵן אֲתָר נְטִילִי הָהוּא רְעוּתָא
דְּמֵאֲרִיָּהוּן לְאַמְשָׁכָא לִיהָ לְגַבִּיָּהוּ.
נְטִילִין מֵאֲתָר חַד עֲלָאָה קְדִישָׁא,
דְּמַנִּיה נְפֻקִין כָּל רְעוּתִין קְדִישִׁין.
וּמֵאֵן אִיהוּ, כָּל אִישׁ. דָּא צְדִיק,
דְּאֲתִקְרִי כָל, כְּמָה דְּאֲתָא אֲמַר (קֹהֶלֶת ה',
ח): וַיִּתְרוֹן אֶרֶץ בְּכָל הָיָא. עַל כֵּן
כָּל פְּקוּדֵי כָל יִשְׂרָאֵל (תְּהִלִּים קיט, קכח).
אִישׁ: כְּמָה דְּאֲתָא אֲמַר (בְּרַאשִׁית ו', ט):
אִישׁ צְדִיק. דָּא אִיהוּ צְדִיק כָּל
אִישׁ, מֵאֲרִיָּה דְּבִיתָא, דְּרְעוּתִיה
תְּדִיר לְגַבִּי מְטְרוֹנִיתָא, כְּבַעֲלָה
דְּרַחִים לְאֲתִתִּיה תְּדִיר. יִדְּבֹנוּ לְבוֹ,
אִיהוּ רַחִים לָהּ. וְלְבוֹ דְּאִיָּה
מְטְרוֹנִיתָא דִּילִיָּה, יִדְּבֹנוּ לְאֲתִדְבֹּקָא
בֵּיהּ.

וְאֵף עַל גַּב דְּרַחֲמֵי סָגִי דָּא בְּדָא,
דְּלֹא מִתְפָּרֵשׁ לְעֵלְמִין, מֵהָהוּא כָּל
אִישׁ, מֵאֲרִיָּה בֵּיתָא, מֵאֲרִיָּה
דְּמְטְרוֹנִיתָא, מַנִּיה תִּקְחוּ אֶת
תְּרוּמָתִי. אֲרַחֲיָה דְּעֵלְמָא, מֵאֵן

דְּאֲתִתְקַף בְּאוֹרֵייתָא, אֲתִתְקַף
בְּאִילָנָא דְּחַיִּי, כְּמָה דְּאֲתָא אֲמַר (מְשָׁלִי
ג, יח): עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ.

וְכְּמָה רְזִין עֲלָאִין אוֹקִימָנָא בְּמֵאֵן
דְּאֲשְׁתַּדֵּל בְּאוֹרֵייתָא, דְּזָכִי
לְאֲתִקְשָׁרָא בְּאוֹרֵייתָא דְּלְעִילָא.
בְּהָאִי עֲלָמָא לֹא שְׂכִיךְ, וְלֹא שְׂכִיךְ
בְּעֵלְמָא דְּאֲתִי, וְאֲפִילוּ בְּקִבְרָא
שְׁפוּתִיה מְרַחֲשֵׁן אוֹרֵייתָא, כְּמָה
דְּאֲתָא אֲמַר (שִׁיר הַשִּׁירִים ז', י): דּוֹבֵב
שְׁפָתַי יִשְׁנִים (עַד כֹּאן רַעִיָּא מֵהִימָנָא).

פֶּתַח וְאֲמַר, וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה, הָכָא
אִיהוּ יְחוּדָא בְּכָלְלָא חֲדָא. עִילָא
וְתַתָּא. וַיִּקְחוּ תְרוּמָה לֹא כְּתִיב,
אֶלָּא וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה, עִילָא וְתַתָּא
בְּכָלְלָא חֲדָא, בְּלֹא פְרוּדָא כָּלְלָא.

מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְּבֹנוּ לְבוֹ
תִּקְחוּ אֶת תְּרוּמָתִי. הָאִי קָרָא, הָכִי
אֲצִטְרִיךְ לִיהָ לְמִימָר, כָּל אִישׁ אֲשֶׁר
יִדְּבֹנוּ לְבוֹ, מֵאִי מֵאֵת כָּל אִישׁ.
אֶלָּא רְזָא הָכָא לְאַנוּן מְרִי מְדִין.
זָכָאִין אֲנוּן צְדִיקָא, דִּידְעִי לְשׁוֹאָה
רְעוּתָא דְּלְבָהוּן לְגַבִּי מְלָכָא עֲלָאָה
קְדִישָׁא, וְכָל רְעוּתָא דְּלְבָהוּן לָאו
אִיהוּ לְגַבִּי עֲלָמָא דָּא, וּבְכִסּוּפָא
בְּטָלָה דִּילִיָּה. אֶלָּא יִדְּעִי וּמִשְׁתַּדֵּלִי

תְּרוּמָה קְלָה.

[יום שלישי]

דְּבַעֵי לְנִסְכָּא אֶתְתִּיה דְּבַר נֶשׁ מִנִּיה, אִיהוּ קָפִיד וְלֹא שָׁבִיק לָהּ. אָבֵל קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָאוּ הָכִי, כְּתִיב וְזֹאת הַתְּרוּמָה, זֹו כְּנִסְת יִשְׂרָאֵל, אֶף עַל גַּב דְּכָל רַחֲמֵי דִילָה לְגַבִּיה, וְרַחֲמֵי דִילָה לְגַבָּה. מִנִּיה נִטְלִין לָהּ לְאַשְׁרָאָה בִּינִייהוּ, מִהֵהוּא אֲתֵר עֲלָאָה, דְּכָל רַחֲמֵי דְאֶתְתָא וּבַעֲלָה שְׂרִיא. מִתְּמָן תִּקְחוּ אֶת תְּרוּמָתִי, זַכָּאָה חוֹלְקִיהוֹן דִּישְׂרָאֵל, וְזַכָּאִין כְּלָהוּ דְזָכוּ לָהּ.

וְזֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֲתָם (שְׁמוֹת כה, ג). וְאִי תִימָא, אִי הָכִי, אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֲתוֹ מִבְּעֵי לִיה, מֵאִי מֵאֲתָם, מֵאֵת תְּרִין שְׁמָהֵן אֵלִין

תו רב ייבא סבא אמר, מאתם: מאת ס', דאיהו רזא דעלמא עלאה. אתר מדוריה דהאי צדיק, דאיהו אתעטר מאת ס', ומתמן נטיל חוין, לאתזנא לעלמין כלהו. וכלא מלה חדא, רזא לחכימין אתיהיבת, זכאה חולקיהון.

דאף על גב דאנון נטלין לה, לא יכלין לנטלא לה אלא ברשו דבעלה, וברעו דיליה, ולמעבד

פולחנא דרחימו לגביה, וכדין ברחימו דיליה תקחו את תְּרוּמָתִי. וְכָל דָּא, בְּאֲנוּן פּוֹלְחָנִי דְּצִלוּתָא, וְתִקּוּנָא וְסִדּוּרָא דִּישְׂרָאֵל מִסְדְּרִין בְּכָל יוֹמָא. דְּבַר אַחֵר מֵאֲתָם, מְכַלְלָא דְשִׁית סְטָרִין עֲלָאִין וְכָלָא חַד. דְּבַר אַחֵר, מֵאֲתָם, מֵאֲנוּן זְמַנִּי וְשַׁבָּתִי, וְכָלָא רְזָא חֲדָא. זֶהָב וְכֶסֶף וְנַחֲשֶׁת וְתַכְלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי. זֶהָב, בְּרָזָא דִּיוֹמָא דְרָאשׁ הַשָּׁנָה, דְּאִיהוּ יוֹמָא דְזֶהָב, יוֹמָא דְדִינָא, וְשִׁלְטָא הֵהוּא סְטָרָא, כְּמָה דְאֵת אָמַר (אִיּוֹב לו, כב): מִצָּפוֹן זֶהָב יֵאֲתָה. וְכֶסֶף, דָּא יוֹם הַכַּפּוּרִים, דְּמִתְלַבֵּן חוֹבִיָּהוֹן דִּישְׂרָאֵל כְּתִלְגָּא, כְּמָה דְאֵת אָמַר (ישעיה א, יח): אִם יִהְיוּ חֲטָאִיכֶם כַּשָּׁנִים כַּשָּׁלַג יִלְבִּינוּ. וְכְתִיב (ויקרא טז, ל): כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם.

וְנַחֲשֶׁת. יוֹמֵי דְקַרְבָּנִין דְּחָג, דְּאֲנוּן רְתִיכֵי דְעַמִּין עוֹבְדֵי כּוֹכְבִּים וּמִזְלוֹת, וְאֲנוּן אֶקְרוּן רְזָא דְהָרִי נַחֲשֶׁת, וּבְגִין כֶּף מִתְמַעֲטִין בְּכָל יוֹמָא וְאֲזִלִּין. וְתַכְלֶת, דָּא פֶסֶח, שׁוֹלְטָנוּ דְרָזָא דְמַהִימְנוּתָא, רְזָא דְגִוּוֹנָא תַכְלָא, וּבְגִין דְהִיא תַכְלָא, לָא שִׁלְטָא עַד דְשַׁצִּיאַת וְקִטִּילַת כָּל בּוֹכְרֵי דְמַצְרָאִי, כְּמָה דְאֵת אָמַר

הַכַּפּוּרִים דִּירְתָּא בְּרִתָּא לְאִימָא.
בַּסְּפּוּת אָנן נְטִלִין לָהּ, וְאִיהִי סוּפָה
סוּכְכַת וְאִגִּינַת עֲלֵן, וּכְתִיב (בַּמִּדְבָּר כט,
לח): בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצַרְתָּ תַּהֲיֶה לָּכֶם
וְדָא אִיהִי תְּרוּמַת יִי.

בַּפֶּסַח אוּף הָכִי אָנן נְטִלִין לָהּ,
וְאִיהִי פֶסַח. וְהָא אוּקִימָנָא, רְזָא
דְּגוּוֹן דְּנִהוּרָא תַּכְלָא. בַּשָּׁבוּעוֹת
אָנן נְטִלִין לָהּ, וְאִיהִי שְׁתֵּי הַלֶּחֶם.
וּכְתִיב (שְׁמוֹת כ, א): וַיִּדְבֹּר אֱלֹהִים אֶת
כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאֹמֶר, וְאָנן
נְטִלִין מִתּוֹרָה שְׁבַכְתָּב, תּוֹרָה
שְׁבַעַל פֶּה. חֲמִשָּׁה-עָשָׂר בָּאֵב,
אִיהוּ קִימָא בְּחֻדּוֹה, עַל בְּנוֹת
יִשְׂרָאֵל. כָּל שָׁאֵר יוֹמִין, אָנוּן
לְתַקּוּנָא דִּילָהּ. וְעַל דָּא אֲשֶׁר תִּקְחוּ
מֵאֲתָם כְּתִיב.

כְּגוּוֹנָא דְּאָנוּן מִתִּיחַדִּין לְעִילָא
בְּאַחַד, אוּף הָכִי אִיהִי, אֲתִיחַדַת
לְתַתָּא בְּרְזָא דְּאַחַד, לְמַהּוֹי עֲמַהוּן
לְעִילָא חַד לְקַבֵּל חַד, קוּדְשָׁא-
בְּרִיךְ-הוּא אֶחָד לְעִילָא לָא יְתִיב עַל
כוּרְסֵיָא דִּיקָרִיָה, עַד דְּאִיהִי
אֲתַעֲבִידַת בְּרְזָא דְּאַחַד כְּגוּוֹנָא
דִּילִיָה, לְמַהּוֹי אֶחָד בְּאַחַד. וְהָא
אוּקִימָנָא רְזָא דִּי אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד.
רְזָא דְּשַׁבַּת, אִיהִי שַׁבַּת, דְּאֲתַאֲחַדָא
בְּרְזָא

(שְׁמוֹת יב, כג): וְעָבַר יִי לִנְגַף אֶת
מִצְרַיִם. בְּגִין כֶּךָ, כָּל גּוֹוִנִין טָבִין
בְּחִלְמָא, בַּר מִן תַּכְלָא.

וְאַרְגָּמָן, דָּא שָׁבוּעוֹת, רְזָא
דְּאַרְגוּוֹנָא, דְּתוֹרָה שְׁבַכְתָּב
דְּאֲתִיחַיבַת בֵּיהּ, כְּלִילָא מִתְרִין
סְטָרִין, מִימִינָא וּמִשְׁמַאלָא, כְּמָה
דְּאֲתָא אָמַר (דְּבָרִים לג, ב): מִימִינוֹ אֲשֶׁר
דָּת לָמוֹ, וְדָא אִיהוּ אֲרַגְמָן. וְתוֹלַעַת
שָׁנִי, דָּא אִיהוּ ט"ו בָּאֵב, דְּבִנּוֹת
יִשְׂרָאֵל הָווּ נִפְקִי בְּמֵאֲנֵי מֶלֶת, כְּמָה
דְּאֲתָא אָמַר (אֵיכָה ד, ה): הָאֲמָנִים עָלַי
תוֹלַע.

עַד הָכָא, שְׁתֵּי סְטָרִין, מִכָּאן
וְלַהֲלָאָה רְזָא דִּי יָמֵי תְּשׁוּבָה.
וְש"ש, וְעִזִּים, וְעוֹרוֹת אֵילִם
מְאָדָּמִים. וְעוֹרוֹת תַּחֲשִׁים. וְעִצֵּי
שָׁטִים. וְשֶׁמֶן לְמָאֵר. וּבְשָׁמִים
לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּלְקִטּוֹרֶת הַסַּמִּים.
וְאַבְנֵי שׁוֹהֵם. וְאַבְנֵי מְלוֹאִים. עַד
הָכָא תְּשַׁעָה, לְקַבֵּל תְּשַׁעָה יוֹמִין,
וַיּוֹם הַכַּפּוּרִים אֲשָׁלִים לַעֲשֹׂרָה.
וּמִכָּל אֲלִין, אָנן נְטִלִין תְּרוּמַת יִי,
בְּכָל זְמָנָא וְזְמָנָא, בְּגִין לְאַשְׁרָאָה
עֲלֵן. בְּרָאשׁ הַשָּׁנָה אָנן נְטִלִין
תְּרוּמַת יִי, וְאִיהוּ רְזָא דְּרָאשׁ
הַשָּׁנָה, דְּאֲתִיָא מִסְטָרָא דְּזַהֲב. בַּיּוֹם
הַכַּפּוּרִים אָנן נְטִלִין לָהּ, וְאִיהִי יוֹם

תרומה קלה :

[יום רביעי]

דאָח"ד, למשרי עלה רזא דאחד.
צלותא דמעלי שבתא, דהא
אתאחדת פורסיא יקירא קדישא,
ברזא דאח"ד, ואתתקנת למשרי
עלה מלפא קדישא עלאה.

כד עייל שבתא, איהי אתיחדת
ואתפרשת מסטרא אחרא, וכל
דינין מתעברין מינה, ואיהי
אשתארת ביחודא דנהירו קדישא,
ואתעטרת בכמה עטרין לגבי
מלפא קדישא, וכל שולטני רוגזין
ומארי דדינא פלהו ערקין
ואתעברו מינה, ולית שולטנו
אחרא בכלהו עלמין בר מינה.
ואנפּהא נהירין בנהירו עלאה,
ואתעטרת לתתא בעמא קדישא,
וכלהו מתעטרן בנשמתינ חדתינ.
כדין שירותא דצלותא, לברכא לה
בחדוה, בנהירו דאנפין, ולומר
ברכו את יי המבורך. את יי דייקא,
בגין למפתח לגבה בברכה.

ואסיר לעמא קדישא למפתח
לגבה בפסוקא דדינא, כגון והוא
רחום וגו', בגין דהא אתפרשת

מרזא דסטרא אחרא, וכל מארי
דינין אתפרשו ואתעברו מינה.
ומאן דאתער האי לתתא, גרים
לאתערא הכי לעילא. וכרסיא
קדישא לא יכלא לאתעטרא
בעטרא דקדושה, דכל זמנא
דמתערי לתתא אנון מאריהון
דינא, דהוו מתעברן והוו אזלי
פלהו לאתטמרא גו נוקבא דעפרא
דטהומא רבא, פלהו תייבין
לאשראה בדוכתייהו ואתרחקת
בהו אתר קדישא דבעאת נייחא.

ולא תימא דדא איהו בלחודוי,
אלא לית אתערוותא לעילא
לאתערא, עד דישראל מתערי
לתתא, כמה דאוקימנא, דכתיב
(תהלים פא, ד) : בכסה ליום חגנו. ליום
חג לא כתיב, אלא ליום חגנו. ועל
דא אסיר לעמא קדישא, דקא
מתעטרן בעטרין קדישין
דנשמתינ, בגין לאתערא נייחא,
דאנון יתערוון דינא, אלא פלהו
ברעו ורחימו סגי, דיתערוון ברפאן
עילא ותתא פחדא.

ברכו את יי. את דייקא, כדקאמרן,
דא שבת דמעלי שבתא. ברוך יי
המבורך, דא אפיקו דברכאן

בְּדַקְאֵמְרָן. יִי דָא אֲמַצְעֵי דְכָל
סְטָרִין עֲלָאִין. הַמְבוֹרָךְ: דָּא שְׁלָמָא
דְּבִיתָא, מְבוּעָא דְּבִירָא, לֹא שְׁלָמָא
וְלֹא שְׁקָאָה כָּלָא. לְעוֹלָם וָעֶד: דָּא
עֲלָמָא תַּתָּא, דְּאֶצְטְרִיךְ
לְאַתְבָּרְכָא. וּמִשְׁחָא וּרְבוּ דְּבִרוּךְ יִי
וְהַמְבוֹרָךְ, כָּלָא אִיהוּ לְעוֹלָם וָעֶד.

וְעַל דָּא, בִּרְכָה דָּא, אֶצְטְרִיכוּ כָּל
עַמָּא לְבִרְכָא, וּבְמַעְלֵי שַׁבְּתָא,
בִּרְעוּ דְּלָבָא, וּבְחֻדוֹה בָּעוּ לְמִשְׁרֵי
בְּשֻׁרוֹתָא בְּבִרְכָה דָּא, לְאַתְבָּרְכָא
הָאֵי שַׁבַּת דְּמַעְלֵי שַׁבְּתָא, מַעְמָא
קַדִּישָׁא כְּדַקָּא יָאוּת. בְּהָאֵי בִרְכָה.
כַּד שָׂרְאן יִשְׂרָאֵל לְבִרְכָא, קָלָא
אֲזָלָא בְּכֻלְהוּ רְקִיעִין, דְּמִתְקַדְּשִׁי
בְּקִדּוּשָׁא דְּמַעְלֵי שַׁבְּתָא. זָכְאִין
אַתּוֹן עַמָּא קַדִּישָׁא, דְּאַתּוֹן מְבָרְכִי
וּמְקַדְּשִׁי לְתַתָּא, בְּגִין דִּיתְבָּרְכוּן
וִיתְקַדְּשׁוּן לְעִילָא, כַּמָּה מִשְׁרִיין

מִמְקוֹרָא דְּחַיִּי, וְאַתָּר דְּנִפְיָא מִנִּיה
כָּל שְׁקִיּוֹ, לֹא שְׁקָאָה לְכָלָא. וּבְגִין
דְּאִיהוּ מְקוֹרָא בְּרָזָא דְּאַתָּה קִיַּימָא,
קָרִינָן לִיה הַמְבוֹרָךְ, אִיהוּ מְבוּעָא
דְּבִירָא. כִּיּוֹן דְּמָטוּ תַּמָּן, הָא וְדָאֵי
בִירָא אַתְּמַלִּיא, דְּלֹא פִסְקִין מִימּוּי
לְעֵלְמִין.

וְעַל דָּא לֹא אֲמַרִּינָן, בְּרוּךְ אַתָּה יִי
הַמְבוֹרָךְ, אֲלֹא בְרוּךְ יִי, דְּאֵלְמַלָּא
לֹא מָטִי הָתָם נִבְיָעוּ מִמְקוֹרָא
עֲלָאָה, לֹא אַתְּמַלִּיא בִירָא כָּלָל,
וְעַל דָּא הַמְבוֹרָךְ, אֲמַאי אִיהוּ
הַמְבוֹרָךְ. בְּגִין דְּאִיהוּ אֲשֵׁלִים
וְאַשְׁקֵי לְעוֹלָם וָעֶד. עוֹלָם וָעֶד דָּא
אִיהוּ שַׁבַּת דְּמַעְלֵי שַׁבְּתָא, וְאַנָּן
תְּקַעִין בְּרַכָּאן בְּאַתָּר דְּאֶקְרִי
מְבוֹרָךְ. וְכִיּוֹן דְּמָטָאן הָתָם, כְּלָהוּ
לְעוֹלָם וָעֶד, וְדָא אִיהוּ בְרוּךְ יִי
הַמְבוֹרָךְ. עַד הָכָא, מָטוּן בְּרַכָּאן
מַעְלָמָא עֲלָאָה, וְכָלְהוּ לְעוֹלָם וָעֶד,
לְאַתְבָּרְכָא וְלֹא תִשְׁקָאָה, וְלִמְהוּי
שְׁלִים כְּדַקָּא יָאוּת, מַלְּיָא מִכָּל
סְטָרִין.

בְּרוּךְ: דָּא מְקוֹרָא עֲלָאָה, דְּכָל
בְּרַכָּן נִפְקִין מִנִּיה. וְכַד סִיְהָרָא
אַשְׁתְּלִים, קָרִינָן לָהּ הָכִי לְגַבֵּי
תַּתָּאֵי, אֲבָל בְּרוּךְ מְקוֹרָא עֲלָאָה

תרומה קלו.

[יום חמישי]

עלאין קדישין, זכאין אנון בהאי
עלמא, וזכאין אנון בעלמא דאתי,
ולא מברכי ישראל ברכה דא, עד
דמתעטרן בעטרין דנשמתין
קדישין כדקאמרן. זכאה עמא
דזכי לון בעלמא דין, למזכי לון
לעלמא דאתי.

בהאי ליליא שמושא דחכימין,
באלין נשמתין קדישין דמתעטרן
בהו, ואף על גב דהא אוקימנא
וכלא חד. ובכל אתר דתשכח
לחכימין בהאי מלה, בסטרא דא,
ולזמנין בסטרא דא, כלא איהו
חד. והני מילי הא אוקימנא, אבל
בזמנא דא, דמתעטרן כלהו
בנשמתין ורוחין חדתין יתירין
קדישין, כדין איהי זמנא דשמושא
דלהון, בגין דליהוי נגידו לההוא
שמושא, בנגידו דקדושה, בנייחא
עלאה, ויפקון בנייהו קדישין
כדקא חזי.

רזא דא לחכימין אתייהיבת.
בשעתא דאתפליג ליליא, בליליא
דא, קודשא בריך הוא בעי לאעלא

בגנתא דלעילא. ורזא דא, ביומי
דחול קודשא בריך הוא עאל
בגנתא דעדן דלתתא, לאשתעשעא
עם צדיקיא דשראן תמן, ובשבת,
בההוא ליליא דשבתא, קודשא
ברוך הוא עאל בגנתא דלעילא,
ברזא דמקורא עלאה.

בגין דביומי דחול, כל נשמתין
דצדיקיא כלהו, בגנתא די בארעא
שריין. וכד אתקדש יומא במעלי
שבתא, כל אינון משריין דמלאכין
קדישין די ממנן גו גנתא דלתתא,
כלהו סלקין להני נשמתין, דשריין
גו גנתא דלתתא, לעאלא לגבי
ההוא רקיעא דקיימא על גנתא,
ומתמן אזדמנו רתיכין קדישין,
דסחראן פורסי יקרא דמלכא,
וסלקין לון לכל אנון נשמתין,
בגנתא דלעילא.

כיון דאלין רוחין סלקין, כדין
רוחין אחרנין קדישין נחתין,
לאתעטרא בהו עמא קדישא. אלין
סלקין, ואלין נחתין.

ואי תימא, הא גנתא דבארעא,
ביומא דשבתא יתבא בריקנייא
כלא נשמתין דצדיקיא. לאו הכי.

צַדִּיקֵי־יָא, גִּנְתָּא דְּעֵדֶן לְתַתָּא, עַד
שַׁעֲתָא דְּכְרוּזָא קָאִים, וְקֹאֲרִי
מִקּוּדָּשׁ מִקּוּדָּשׁ. כְּדִין נִיחָא
שְׂכִיחַ, וְשְׂכִיכוּ לְכֻלָּא. וְחֵי־יְיָ
גִיחָנָם כְּלָהוּ מִשְׁתַּכְּכִי בְּדוּכְתֵי־הוּ,
וְאִית לֹון נִיחָא. וְנִשְׁמַתִּין כְּלָהוּ
מִתַּעֲטָרָן, אֵלִין לְעִילָא וְאֵלִין
לְתַתָּא. זַכָּאָה עֲמָא דְּחוּלְקָא דָּא
לְהוֹן.

בְּפִלְגוֹת לִילִיָּא דְּמַעְלִי שַׁבְּתָא,
דְּחִפִּימִין מִתַּעֲרִין לְשִׁמוּשָׁא דְּלָהוֹן,
הֵהוּא רוּחָא עֲלָאָה, דְּמִתַּעֲטָרָן בִּיה,
כַּד יוֹמָא אֲתַקְדָּשׁ, בְּשַׁעֲתָא דְּאֲנוּן
נִימִי בְּעַרְסֵי־הוּ, וְנִשְׁמַתִּין אַחֲרָנִין
דְּלָהוֹן, בָּעָאן לְסִלְקָא לְמַחֲמִי
בִּיקְרָא דְּמִלְכָּא, כְּדִין הֵהוּא רוּחַ
עֲלָאָה דְּנַחֲתִית בְּמַעְלִי שַׁבְּתָא, נָטִיל
הֵהִיא נִשְׁמַתָּא, וְסִלְקִין לְעִילָא,
וְאֲתַסְחִיָּא נִשְׁמַתָּא אַחֲרָא בְּבוֹסְמִין
דְּגִנְתָּא דְּעֵדֶן, וְתַמָּן חָמִי מַה דְּחָמִי.
וְכַד נַחֲתָא לְאַשְׁרָאָה בְּדוּכְתָּהָ
בְּפִלְגוֹת לִילִיָּא, הֵהִיא נִשְׁמַתָּא
תַּבָּאת לְדוּכְתָּהָ. וּבְעֵי לְאֲנוּן

אַלָּא נִשְׁמַתִּין אֲזִלִּין, וְנִשְׁמַתִּין
אַתֵּיִין. נִשְׁמַתִּין סִלְקִין, וְנִשְׁמַתִּין
נַחֲתִין. נִשְׁמַתִּין אֲזִלִּין מִגּוֹ גִנְתָּא,
וְנִשְׁמַתִּין אַתֵּיִין לְגוֹ גִנְתָּא. כָּל אֲנוּן
נִשְׁמַתִּין דְּצַדִּיקֵי־יָא, דְּמִתְּלַבְּנָן
בְּיוֹמֵי דְּחוּל, וְעַד לָא עָאלוּ לְגוֹ
גִנְתָּא, בְּשַׁעֲתָא דְּאֵלִין נַפְקִין, אֵלִין
עָאלִין וְגִנְתָּא לָא אֲשַׁתָּאר בְּרִיקְנִיָּא.
בְּרִזָּא דְּלַחֲם הַפָּנִים בְּיוֹם הַלִּקְחוֹ.

וְאִי תִימָא, כַּד אֶהְדְּרוּ בְּיוֹמֵי דְּחוּל.
בְּמָה אֲתַמְשָׁכֵן דּוּכְתִי לְאַרְכָּא
וּפּוֹתִיָּא וְרוּמָא, בְּגִנְתָּא, וְלָא
אַתִּידַע. כְּגִוּוֹנָא דְּרִזָּא דְּאַרְץ הַצְּבִי,
דְּהָוָה אֲתַמְשָׁךְ לְכָל סְטָרִין וְלָא
אַתִּידַע. כְּגִוּוֹנָא דְּצְבִי, דְּכָל מַה
דְּאַתְרֵבִי, מִשְׁכִּיָּה אֲתַרְבִּי לְכָל סְטָר,
וְלָא אַתִּידַע. וְאִית כְּמָה נִשְׁמַתִּין,
דְּכִיּוֹן דְּסִלְקִין, תּוֹ לָא נַחֲתִין.

נִשְׁמַתִּין סִלְקִין, וְנִשְׁמַתִּין נַחֲתִין,
לְאַתַּעֲטָרָא בְּהוּ עֲמָא קַדִּישָׁא.
וּבְמַעְלִי שַׁבְּתָא, גִּלְגּוּלָא דְּנִשְׁמַתִּין
אִיהוּ, אֵלִין אֲזִלִּין, וְאֵלִין אַתֵּיִין,
אֵלִין סִלְקִין וְאֵלִין נַחֲתִין. מֵאן חָמִי
כְּמָה רְתִיכִין קַדִּישִׁין, דִּי מִשְׁטָטִי
לְכָאן וּלְכָאן. כְּלָהוּ בְּחֻדּוֹה, כְּלָהוּ
בְּרַעוּ, בְּאֵלִין נִשְׁמַתִּין לְאַעֲטָרָא
לְעֲמָא קַדִּישָׁא, לְאַעֲטָרָא לְכְּמָה

תְּרוּמָה קְלוֹ:

[יוֹם שְׁשִׁי]

עֲלֵמִין, בְּנִיחָא בְּחֻדָּה. כְּדִין (תְּהִלִּים יט, ב): הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּמַעֲשֵׂי יָדָיו מִגִּיד הֶרְקִיעַ. מֵאן שָׁמַיִם. אֵלֶיךָ שָׁמַיִם, דְּשָׁמַא עֲלָאָה אֶתְחַזִּי בְּהוּ, דְּשָׁמַא קִדְּשָׁא אֶתְרָשִׁים בְּהוּ.

מְסַפְּרִים, מֵאן מְסַפְּרִים, אִי תִּימָא כְּמֵאן דְּמִשְׁתַּעֵי סְפּוֹר דְּבָרִים. לָאוּ הָכִי. אֵלָּא דְּנִהְרִין וְנִצְיָצִין בְּנִצְיָצוֹ דְּנִהוּרָא עֲלָאָה, וְסִלְקִין בְּשָׁמַא, דְּכֻלִּיל בְּנִהִירוֹ דְּשְׁלִימוֹ עֲלָאָה.

וּמֵאן אִיהוּ סְפּוֹר. דְּנִצְיָצִי בְּנִהִירוֹ דְּשְׁלִימוֹ דְּסִפּוֹר עֲלָאָה. וּבְגִין כֵּן, סִלְקִין בְּשָׁמַא שְׁלִים, וְנִהְרִין בְּנִהִירוֹ שְׁלִים, וְנִצְיָצִי בְּנִצְיָצוֹ שְׁלִים. אִינְהוּ מְנַצְצִי וְנִהְרִי בְּגִרְמִייהוּ, מִגֹּו נִהִירוֹ דְּנִצְיָצוֹ דְּסִפּוֹר עֲלָאָה, וְנִצְצִי וְנִהְרִי לְכָל סֵטֶר וְסֵטֶר דְּמִתְדַּבְּקֵן בִּיהּ, דְּהָא מְנִייהוּ, מִהֶהוּא סְפִירוֹ וְנִהִירוֹ, נִהִיר כָּל עֲזָקָא וְעֲזָקָא, וְנִצְיָצִין בְּנִצְיָצוֹ, בְּגִין דְּבִהֵא יוֹמָא מִתְעַטְרֵן שָׁמַיִם, וְסִלְקִין בְּשָׁמַא קִדְּשָׁא, יִתִּיר מִשְׁאֵר יוֹמִין.

וּמַעֲשֵׂה יָדָיו, הֵהוּא טֵלָא עֲלָאָה, דְּנִהִיר מְכָל סֵטֶרִין גְּנִיזִין, דְּאִיהוּ

חֲפִימִין לוֹמַר, חַד פְּסוּקָא דְּאֶתְעָרוּתָא, דְּהֵהוּא רוּחָא עֲלָאָה קִדְּשָׁא דְּעֵטְרָא דְּשִׁבְתָּא, כְּגוֹן (יִשְׁעִיָּה סא, א): רוּחַ יְיָ אֱלֹהִים עָלַי יַעַן מָשַׁח יְיָ אֹתִי לְבִשֹׁר עֲנוּיִם וְגוֹ'. בְּלִכְתָּם יֵלְכוּ וּבְעִמָּדָם יַעֲמִדוּ וּבִהֲנֻשָּׁאם מַעַל הָאָרֶץ וְגוֹ', אֵל אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׁם הָרוּחַ לְלַכְתָּ יֵלְכוּ וְגוֹ' (יִחְזְקֵאל א, כ-כא). בְּגִין דְּמִתְעַטְרֵן בְּהֵהוּא רוּחָא, בְּאֶתְעָרוּתָא דְּלַהוֹן בְּחֻדָּה דְּשְׁמוּשָׁא, וְיִהֵא נְגִידוֹ דְּהֵהוּא רוּחַ עֲלָאָה דְּשִׁבְתָּא, בְּהֵהוּא שְׁמוּשָׁא דְּמִצְוָה.

רַב הַמְנוּנָא סָבָא, כַּד הָוָה סָלִיק מִנְהָרָא בְּמַעְלֵי שִׁבְתָּא, הָוָה יְתִיב רַגְעָא חֲדָא, וְזָקִיף עֵינָיו, וְהָוָה חֲדִי, וְהָוָה אָמַר, דְּהָוָה יְתִיב, לְמַחְמֵי חֻדָּה דְּמִלְאָכִי עֲלָאִי. אֵלֶיךָ סִלְקִין, וְאֵלֶיךָ נַחֲתִין. וּבְכָל מַעְלֵי שִׁבְתָּא, יְתִיב בַּר נָשׁ בְּעוֹלָם הַנִּשְׁמוֹת. זָכָא אִיהוּ מֵאן דִּידַע בְּרִזִּין דְּמֵאֲרִיָּה.

כַּד נִהִיר יוֹמָא בְּיוֹמָא דְּשִׁבְתָּא, סָלִיקוּ דְּחֻדָּה סָלִיק בְּכֻלָּהוּ

בְּדָא, וְלֹא תִנְהָרָא דָּא מִן דָּא,
מֵהֱהוּא סְפִירוּ דְּמִנְצִי וּמִנְהִירי
שָׁמַיִם, לְהָאֵי כְּבוֹד. יִבִּיעַ: כְּמָה
דְּאֵת אֲמַר מִבְּע אֲתַעְבִּיד וְגו'. אוּחוּ
לֹא נִהָרָא דָּא מִן דָּא, וְלֹא תִנְצֶצָא דָּא
מִן דָּא, מֵהֱהוּא סְפִירוּ וּנְצִיצוּ.

אמ"ר: כָּלֵל דְּאֲתוּוֹן וּשְׁבִילִין
דְּנִפְקִין מֵאבָּא וְאִמָּא, וְהֵהוּא
רִישָׁא דְּנִפְקִין מִנִּיָּהוּ, דְּאִיהוּ בְּרָא
בּוֹכְרָא, אֵלֶּף: אבָּא. וְכֹד אִיהוּ
סְלִיק וְנִחִית, אֲתַחְבֵּרַת מ' בְּהִי א',
וְאִיהוּ אֵם. ר': רִישָׁא בּוֹכְרָא. כֹּד
מִתְחַבְּרֵן אֲתוּוֹן כָּלֵהוּ, אֲמַר. דָּא
נִהִירוּ דְּאבָּא וְאִמָּא וּבְרָא בּוֹכְרָא,
וְנִהִרִין דָּא בְּדָא בְּחִבּוּרָא חֲדָא.
שְׁלֵטָא בְּיוֹמָא דְּשַׁבְּתָא. וְעַל דָּא
כָּלֵל אֲתַכְּלִיל דָּא בְּדָא, בְּגִין לְמַהוּי
חַד. וּבְגִין כֹּךְ אוּחוּ דָּא בְּדָא, הֵהוּא
אֲמַר שְׁלִיטוּ עֲלָאָה, לְמַהוּי כָּלֵל
חַד.

וְכֹד כָּל הָאֵי אֲתַנְגִּיד וְאֲתַמְשֵׁךְ
לְהָאֵי רְקִיעַ, כְּדִין אִיהוּ אֲשָׁקִי
וְאִנְהִיר לְתַתָּא, לְהָאֵי כְּבוֹד אֵל,
לְמַעַבְד תּוֹלְדִין בְּדִיוֹקְנָא דְּאֲנוּן

מַעֲשֵׂה יָדָיו, וְתִקּוּנָא דִּילֵיהּ,
דְּמִתְקַנָּא בְּיוֹמָא דָּא מְכַל שְׁאָר
יוֹמִין.

מִגִּיד הָרְקִיעַ. מֵאֵי מִגִּיד. מְשִׁיךְ
וְנִגִּיד לְתַתָּא, מִרִישָׁא דְּמִלְכָּא,
מִלֵּיא מְכַל סְטְרוֹי. הָרְקִיעַ, הֵהוּא
רְקִיעַ, דְּאִיהוּ מְבוּעָא דְּבִירָא. וְדָא
אִיהוּ הֵהוּא נֶהַר דְּנִפְקִין מֵעֵדֶן, וְדָא
אִיהוּ דְּנִגִּיד וּמְשִׁיךְ לְתַתָּא, נִגִּידוּ
דְּטֵלָא עֲלָאָה, דְּנִהִיר וּנְצִיץ בְּנְצִיצוּ
מְכַל סְטְרִין. וְדָא רְקִיעַ אֲנִגִּיד לֵיהּ
בְּמְשִׁיכוּ דְּרַחֲמֵי וְתִיּאֻבְתָּא,
לֹא שְׁקָאָה שְׁקִיו דְּחִדּוּהּ, לְמַעַלִי
שַׁבְּתָא. וְכֹד נִגִּיד וּמְשִׁיךְ הֵהוּא
טֵלָא דְּבִדּוּלָחָא, כָּלֵל מִלֵּיא וּשְׁלִים
בְּאֲתוּוֹי קְדִישִׁין, בְּכָל אֲנוּן שְׁבִילִין
קְדִישִׁין. כִּיּוֹן דְּכָלֵל אֲתַחְבֵּר בֵּיהּ,
אֲתַעְבִּיד בֵּיהּ אֲרַחָא לֹא שְׁקָאָה
וּלְבִרְכָּא לְתַתָּא.

יוֹם לְיוֹם: יוֹמָא לְיוֹמָא, וְעִזְקָא
לְעִזְקָא. הַשְׁתָּא מְשַׁתְּעִי קָרָא בְּאַרְח
פֶּרֶט, הֵיךְ שָׁמַיִם מְסַפְרִים וּמִתְקַנִּין
בְּסְפִירוּ וּבְנְצִיצוּ עֲלָאָה לְהָאֵי
כְּבוֹד, וְהֵיךְ נִגִּיד וּמְשִׁיךְ הֵהוּא
רְקִיעַ, נִגִּידוּ דְּטֵלָא עֲלָאָה. וְאֲמַר,
יוֹם לְיוֹם יִבִּיעַ אֲמַר. יוֹמָא לְיוֹמָא,
וְדִרְגָּא לְדִרְגָּא, יַחְוָה לֹא תַכְּלִלָּא דָּא

תרומה קלז.

[שבת קדש]

וְלִילָה לְלִילָה בְּרָזָא דְּדְכוּרָא, דְּקָא
נְהִיר לָהּ דְּאִיהּ שְׁמִיָּה דַּעַת.

שָׁמַיִם, דְּנִהְרִין לְהֵהוּא כְּבוֹד אֵל.

וּבְגִין דְּהָאִי אָמַר רָזָא עֲלָאָה אִיהּ,
וְלֹא כְּשָׂאָר אַמִּירָן, אַהֲדָר קָרָא
עָלֶיהָ וְאָמַר, אֵין אָמַר וְאֵין דְּבָרִים,
כְּשָׂאָר אַמִּירָן דַּעֲלָמָא. אֵלָא הָאִי
אָמַר, רָזָא עֲלָאָה אִיהּ, בְּדִרְגִין
עֲלָאִין, דְּלִית תַּמָּן אַמִּירָן וּדְבָרִים,
וְלֹא אֲשַׁתְּמַעוּ, כְּשָׂאָר דִּרְגִין דְּאֲנוּן
רָזָא דְּמַהִימְנוּתָא, דְּאֲנוּן קָלָא
דְּמַשְׁתַּמַּע, אֲבָל הָנִי לֹא אֲשַׁתְּמַעוּ
לַעֲלָמִין, וְהֵינֵנוּ דְּכֹתִיב בְּלִי נִשְׁמָע
קוֹלָם.

אֲבָל בְּכָל הָאָרֶץ יֵצֵא קוֹם, אַף עַל
גַּב דְּאֲנוּן טְמִירִין עֲלָאִין, דְּלֹא
אֲתִידַעוּ לַעֲלָמִין, נִגִּידוּ וּמְשִׁיכוּ
דְּלֵהוּן, אֲתַמְּשֻׁךְ וְאֲתַנְגִּיד לְתַתָּא.
וּבְגִין הָהוּא מְשִׁיכוּ, אֵית לֶן
מַהִימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, בְּהָאִי עֲלָמָא,
וְכָל בְּנֵי עֲלָמָא מְשַׁתְּעוּ רָזָא
דְּמַהִימְנוּתָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
בְּאֲנוּן דִּרְגִין, כְּאִילוּ אֲתַגְלִיין, וְלֹא
הוּוּ טְמִירִין וּגְנִיזִין, וְהֵינֵנוּ וּבִקְצָה
תֵּבֵל מְלִיָּהֶם, מִרִּישָׁא דַּעֲלָמָא, עַד
סִיפֵי עֲלָמָא מְשַׁתְּעָאן אֲנוּן חֲכִימֵי
לְבָא, בְּאֲנוּן דִּרְגִין גְּנִיזִין, אַף עַל
גַּב דְּלֹא אֲתִידַעוּ.

וְלִילָה לְלִילָה יַחְוָה דַּעַת, רְתִיכִין
דִּילָהּ דְּאֲנוּן גּוֹפָא דְּכִרְסִיָּא, וְכִלְהוּ
אֲקִרוּן לֵילוֹת, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (תהלים
טז, ז): אַף לֵילוֹת יִסְרוּנִי כִלְיוֹתַי.
רְתִיכָא עֲלָאָה, אֲתַקְרִי יָמִים, יוֹם
לְיוֹם. רְתִיכָא תַתָּאָה, אֲקִרִי לֵילוֹת,
לִילָה לְלִילָה.

יַחְוָה דַּעַת. יַחְוָה: יַחְיָה. יַחְיָה
תּוֹלְדִין, דְּאֲנוּן שָׁמַיִם. וְאִי תִימָא,
יַחְוָה לָאוּ יַחְיָה. תָּא חֲזִי, כְּתִיב
(בראשית ג, כ): וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ
חַוָּה, כִּי הִיא הָיְתָה אִם כָּל חַי. חַוָּה
וְחַיָּה בְּמִלָּה חֲדָא סְלָקִין. וְעַל
דְּאִסְתַּלַּק י', וְעֵייל ו', דְּאִיהּ כְּדָקָא
יָאוּת, דְּהָא ו' אִיהּ חֵיין וְדָאִי, וְעַל
דָּא חַוָּה וְחַיָּה, י' נִטְלָא חֵיין מִן ו'.
אוּף הָכָא, יַחְוָה, יַחְיָה.

דַּעַת: דָּא אִיהּ רָזָא דְּשָׁמַיִם. מַה
שָׁמַיִם שִׁית סְטָרִין, אוּף הָכָא שִׁית
סְטָרִין, בְּאֲנוּן תּוֹלְדִין דְּקָא יַחְיָה
כְּגִוּוֹנָא דִּילִיָּה, וְעַל דָּא יוֹם לְיוֹם
אֲתַכְלִיל בְּדִרְגָּא עֲלָאָה אֲמ"ר.

דאמתיק דינא בחסד, ונטיל כלא
 פחדא, בתיאובתא ורעותא שלים.
 וכל דא, לרוץ ארח. כמה דאת
 אמר (ישעיה מג, טז): הנותן בים דרך
 לאשקאה ולאשלמא נהירו
 דסיהרא בכל סטרין, ולמפתח בה
 ארח לאנהרא לתתא.

מקצה השמים מוצאו, מסייפי
 אלין שמים עלאין דקאמרן, איהו
 אפיק, בגין דבסיומא דגופא, איהו
 אפיק, ובההוא אתר אשתמודע בין
 דכר לנוקבא. ודא הוא דכתיב (דברים
 ד, לב): ולמקצה השמים ועד קצה
 השמים. קצה השמים דא עלמא
 עלאה. ולמקצה השמים, דא
 שלמא דיליה. כמה דהאי נטיל כל
 נהורין, וכלהו ביה, אוף הכי האי,
 נטיל כל נהורין, וכלהו ביה, ואיהו
 נפיק מקצה השמים.

ותקופתו: דסחרא בכל אנון סטרין
 קדישין, דאתחזון

אבל כמה אשתמודען, בגין
 דלשמש שם אהל בהם, בגין
 שמשא קדישא, דאיהו משכנא
 מאנון דרגין עלאין קדישין, ואיהו
 נהורא, דנטיל כל נהורין גניזין,
 ויהוא משיכו דלהון, ובגיניה
 אתחזי מהימנותא בכל עלמא.

מאן דנטיל לשמשא, כמאן דנטיל
 לכלהו דרגין. בגין דשמשא איהו
 אהל דאתכליל בהון, ונטיל כלא,
 ואיהו נהיר לכל אנון גווי נהורין
 לתתא. ועל דא והוא כחתן יוצא
 מחפתו, בנהירו ונציצו דכל נהורין
 גניזין, דכלהו בתיאובתא ברעותא
 שלים, יהבי ליה רעותייהו ונהירו
 דלהון, כמה דלחתן אית רעו
 ותיאובתא דכלה למיהב לה נבזבזן
 ומתנן. ועל דא והוא כחתן יוצא
 מחפתו.

מאן חפתו. דא עדן. ורזא דא
 (בראשית ב, י): ונהר יצא מעדן. עדן,
 דא איהו חופא דחפיא על כלא.
 ישיש כגבור. ישיש, מסטרא דאור
 קדמא דלא אשתכח ביה דינא
 כלל. כגבור, מסטרא דגבורה, ואף
 על גב דגבורה איהי דינא שלים,
 כגבור כתיב, ולא גבור, בגין

כא מרחשון

דְּבַר אַחֲרָא"ב ג"ד ה"ו ז"ח ט"י בְּגִימָטְרִיא שְׁכִינָה"ה, כְּגִוּוֹנָא דָא, א' זְמַנָּא חָדָא, ב' תְּרֵי זְמַנִּין, ג' תְּלַת זְמַנִּין, ד' אַרְבַּעַה זְמַנִּין, ה' חֲמִשׁ זְמַנִּין, ו' שִׁית זְמַנִּין, ז' שִׁבְעָה זְמַנִּין, ח' תְּמַנִּיא זְמַנִּין, ט' תְּשַׁעָה זְמַנִּין, י' עֶשֶׂר זְמַנִּין, כָּלְהוּ סְלָקִין לְחוּשְׁבָן שְׁכִינָה"ה. וְרָזָא דְחוּשְׁבָנָא, לְקִימָא דְלִית שְׁכִינָה נְחָתָא פָּחוּת מֵעֲשָׂרָה, וְלֹא סְלָקָא לְמַעְלָה מֵעֶשֶׂר.

וְעוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הוּא אֲתֵרִיָּה דְעֲלָמָא, וּמְלָאכִין לֹא יִדְעִין וְשֹׁאֲלִין אֵיָּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ וְאֲשַׁכְּחִינָן לֵיהּ בְּגִימָטְרִיא מְקוֹם נוּטְרִיקוֹן כְּגִוּוֹנָא דָא, י' עֶשֶׂר זְמַנִּין מֵאָה, ה' חֲמִשׁ זְמַנִּין עֶשְׂרִין וְחֲמִשׁ, ו' שִׁית זְמַנִּין תְּלָתִין וְשִׁית, ה' חֲמִשׁ זְמַנִּין עֶשְׂרִין וְחֲמִשׁ, בְּגִימָטְרִיא מְקוֹם, וְעֲלִיָּה אָמְרוּ מְלָאכִיא בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהו"ה מִמְּקוֹמוֹ (יחזקאל ג, יב), אֵית אַחֲרָנִין בְּגִימָטְרִיאֹת דְלִית לוֹן חוּשְׁבָן, בְּגִין דְּאֲנוּן פִּרְפְּרָאוֹת לְחַכְמָה דְלִית לָהּ סוּף.

תְּמוּרוֹת אֵלִין אֶלְפָּא בֵּיתוֹת כְּגוֹן כּוּז"ו בְּמוֹכַס"ז כּוּז"ו, דְּאֲנוּן תְּמוּרוֹת יְהו"ה אֱלֹהֵינָ"ו יְהו"ה (דְּבָרִים ו, ד), וְאֵית תְּמוּרוֹת אַחֲרָנִין מִכַּמָּה מִינִין.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר וְהָא כְּתִיב (מְלָאכִי ג, ו) : אֲנִי יְהו"ה לֹא שָׁנִיתִי, אָמַר לֵיהּ בְּרִי, וְוִי לְבָנִי עֲלָמָא דְאֲנוּן אֲטִימִין לְבָא, דְּחֻשְׁבִּין דִּידְעִין וְלֹא יִדְעִין, וְדַאי אֲנִי אֵיָּהִי שְׁכִינְתָּא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (ויקרא כו, כח) : וַיִּסְרֹתִי אֶתְכֶם אֶף אָנִי, אֵיָּהִי לֹא אֲשַׁתַּנִּי וְלֹא אֵיָּהִי תְּמוּרָה מִינִיָּה בְּאַחֲרָא, וְאֵיָּהִי לֹא אֲשַׁתַּנִּי וְלֹא אֲסַתַּתֵּר מִינָּה, אֲבָל לְגַבִּי חֵיִיבִיא אֲשַׁתַּנִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאֲסַתַּתֵּר מִנִּיָּהּ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (דְּבָרִים

לב, כ): אַסְתִּירָה פָּנֵי מַהֶם אַרְאָה מָה אַחֲרִיתָם, וְאַמַּאי בִּגִין כִּי דוֹר
תִּהְיֶה פֶּכֶת הַמָּה בָּנִים לֹא אֱמֵן בָּם.

מִיד קָמוּ כָּלֵהוּ חֲבֵרִיא דְּשָׁמְעוּ מִלִּין אֵלִין, וְנִשְׁקוּ לִיה עַל רִישִׁיה,
וְאָמְרוּ אֵלּוּ לֹא אֲתִינָא לְעִלְמָא אָלָא לְמִשְׁמַע דָּא דִּינּוּ, דְּוִדָּאי
קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתִּיה לֹא אֲשַׁתְּנִי דָּא מִן דָּא, אֲבָל לְגַבֵּי
אַחֲרָנִין אֲשַׁתְּנִי וְאַסְתַּתֵּר, בְּכַמָּה לְבוּשִׁין, וּבְכַמָּה פְּסוּיִין, וּבְכַמָּה
קְלִיפִין, וּבִגִין דָּא אָמַר שְׁלֵמָה עָלִיו הַשָּׁלוֹם (שִׁיר הַשִּׁירִים ו, יא): אֵל גִּנַּת
אַגּוּז יִרְדְּתִי, דְּאִיהוּ הָוָה יָדַע בְּקְלִיפִין כָּלֵהוּ, וּבִגִין דָּא לֹא שְׁבִיק
אֶפְלוּ מִינֵי דְכַשּׁוּף דְּלֹא יָדַע, בִּגִין דִּידַע בְּקְלִיפִין.

וְרַעֲיָא מְהִימְנָא אִיהוּ יִתְבַּר כָּל קְלִיפִין, וְנִפְיָק מִתְמָן מוֹחָא דְּאִיהוּ
יְהוּ"ה לְאַרְבַּע סְטֵרֵי דְּאַגּוּזָא, וּמִפְּרָנִס מַנִּיה לְהֵהִיא חוּלָה דְּאִיהִי
אֲדֹנָי, דְּבִאֲלִין קְלִיפִין דִּי בְּאַגּוּז דְּאֲנוּן תַּהוּ וְכַהוּ וְחֻשְׁךָ וְתַהוּם,
אָמַר אַסְתִּירָה פָּנֵי מַהֶם.

וְאִית שְׁנוּיִין אוֹחֲרָנִין לְטַב לְכָל חַד כְּפוּם עוֹבְדִיה, [עב.] זְמָנִין
אַתְגַּלִּיא לֹון בְּדַמוֹת אֲרִיָּה, הֵדָא הוּא דְּכְתִיב (עֲמוֹס ג, ח): אֲרִיָּה שָׁאֵג
מִי לֹא יִירָא, זְמָנִין בְּדִיוֹקְנָא דְּשׁוֹר, הֵדָא הוּא דְּכְתִיב (דְּבָרִים לג, יז):
בְּכוֹר שׁוֹרוֹ הָדָר לוֹ וְקִרְנֵי רָאִם קִרְנָיו, וְזְמָנִין בְּדִיוֹקְנָא דְּנֶשֶׁר, הֵדָא
הוּא דְּכְתִיב (שָׁם לב, יא): כְּנֶשֶׁר יַעִיר קִנּוּ, וְזְמָנִין בְּדִיוֹקְנָא דְּאָדָם סָבָא,
כְּמָה דְּאַתְדַּמֵּיָּא לְאֵלִין דְּאָמְרֵי זֶה אֵלִי וְאַנְוָהוּ (שְׁמוֹת טו, ב), דְּאִיהוּ
הָוָה אַתְדַּמֵּיָּין לֹון בְּדַמוֹת סָבָא, וְאַתְמַר בְּהוּ (דְּבָרִים לב, יג): וַיִּנְקְהוּ
דְּבֶשׁ מִסֵּלַע וְשָׁמֶן מִחֲלָמִישׁ צוּר, אֲבָל לְאֵלִין דְּתַלְיִין מַנִּיה
וּמִשְׁכִּינְתִּיה לֹא אֲשַׁתְּנִי לְעוֹלָם.

כב מרחשון

וְאַנּוּן תְּמוּרוֹת אֲנּוּן רָזָא דִּיבּוּם, דְּאַתְמַר בָּהּ בִּיבְמָה (רות ד, ז) : עַל
הַגָּאֵלָה וְעַל הַתְּמוּרָה, לְקַיֵּם כָּל דְּבַר שְׁלַף אִישׁ נַעֲלוֹ וְנָתַן לִרְעֵהוּ,
בְּהֵוָּא נַעַל דְּנָתַן לִרְעֵהוּ אֵית תְּמוּרָה, וְשִׁנּוּי רְצוֹן, וְתַמָּן צָרִיךְ שִׁנּוּי
מְקוֹם וְשִׁנּוּי הַשֵּׁם וְשִׁנּוּי מַעֲשֵׂה לְקַיֵּים כָּל דְּבַר, נַעַל אִיהוּ גּוּפָא.

וְאַמַּאי בַּחֲלִיצַת נַעַל דְּנָתַן לִרְעֵהוּ אֵית תְּמוּרָה וְשִׁנּוּי, אָמַר סָבָא
חֲדָא, רַבִּי רַבִּי, לָא תִימָא הָכִי, אֵלָא אַמַּאי חֲלִיצָה בַּנַּעַל, אֵלָא אִיהוּ
קְלִיפָה לְאַתְטַמָּרָא בָּהּ לְאַשְׁתַּזְבָּא מַנִּיה, וְלָא אֲשַׁתְּמוּדַע לְגַבִּי
מִקְטָרְגִין דִּילִיָּה, וּבַחֲלִיצָה דְּנַעַל חֲלָץ לִיָּה י"ה, וּבִגִּין דָּא שְׁלַף
אִישׁ נַעֲלוֹ וְנָתַן לִרְעֵהוּ, נַעַל ו', גֵּן נַעַל, דְּאִיהוּ בֶן י"ה, לְאַעֲלָא בֵּין
ו"ה, וְדָא אִיהוּ חֲלָץ י"ה.

וּמַשֶּׁה אַתְמַר בֵּיהּ (שְׁמוֹת ג, ה) : שֶׁל נַעֲלִיךְ מַעַל רַגְלִיךְ, דָּא בְּהַפּוּכָא
דְּאַחֲרָנִין, דְּלָא צָרִיךְ לְאַתְחַזִּיא קָדָם שְׂכִינְתָּא בְּקְלִיפָה, וְרָזָא דְּמַלְּהָ
כִּי אֵין לָבוּא אֶל שַׁעַר הַמֶּלֶךְ בְּלָבוּשׁ שָׁק (אֶסְתֵּר ד, ב), וּלְגַבִּי אֲבָהֶן לָא
אַתְחַזִּיא אֶלָּא בַּנַּעֲלִים, הֵדָּא הוּא דְּכַתִּיב (שִׁיר הַשִּׁירִים ז, ב) : מַה יִּפּוּ
פַּעַמֶּיךָ בַּנַּעֲלִים בַּת נָדִיב, אֲבָל לְגַבִּי מַשֶּׁה בָּלָא פְּסוּיָא כָּלֵל, וְרָזָא
דְּמַלְּהָ וְאַרְא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּא"ל שְׂד"י, וְשְׁמִי
יְהו"ה לֹא נִודַעְתִּי לָהֶם (שְׁמוֹת ו, ג), וּמַשֶּׁה אַתְמַר בֵּיהּ (שָׁם ג, יג) : וְאַמְרוּ
ל"י מ"ה שְׁמ"ו מ"ה אִמַּר אֲלֵהֶם.

וְעוּד אַמַּאי צָרִיךְ חֲלִיצָה בַּנַּעַל, דְּאַשָּׁה, בִּגִּין דְּמֵאן דִּימוֹת בָּלָא בַּר
אִיהוּ קָשִׁיר בְּרַגְלִיָּה דִּיבָּם, וְרָזָא דְּמַלְּהָ הוּא יְשׁוּפָךְ רֹאשׁ וְאַתָּה
תְּשׁוּפֶנּוּ עֲקֹב (בְּרֵאשִׁית ג, טו), וּבִגִּין דְּלָא יָמִית לִיָּה חוּיָא דְּאִיהוּ כְּרוּךְ

עַל עֲקֵבוֹ, צָרִיךְ לַחְלוּץ לְגַבִּי נֶעַל דְּאִתָּתָא, וְאִתְפָּטֵר הֵהוּא חוּיָא מִנִּיהּ.

וְכָלָא עַל הֵהוּא טָפָה דְּאִיהִי י' דְּפָרַח מִן יַעֲקֹב לְאַתְרִיהּ, וַיַּעֲקֹב בְּגִין דָּא קָנָה מִנִּיהּ בְּכֻרֹתָא, לְאַחֲזָרָא י' לְאַתְרִיהּ, דְּאִיהִי טָפָה בּוֹכְרָא, דְּבָה חָאב אָדָם, וּפָרַח מִנִּיהּ וְאַשְׁתָּאֵר יָחִיד בְּלֹא עֶזֶר, וּבְגִין דָּא אָמַר (תְּהִלִּים מ"ט, ו) : לָמָּה אֵירָא בִּימֵי רָע עוֹן עֲקֵבִי יְסוּבִנִּי, וּבְגִין דָּא אֵיתִי לִיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא תִּלְת זְמָנִין לְאָדָם קְדָמָאָה בְּגִלְגּוּלָא, הֵדָא הוּא דְּכָתִיב (אִיּוֹב ל"ג, כ"ט) : הֵן כָּל אֱלֹהִים יַפְעֵל א"ל פְּעָמִים שְׁלוֹשׁ עִם גָּבֵר, וְדָא אִיהוּ שְׁנוּי מָקוֹם וְשְׁנוּי הַשֵּׁם וְשְׁנוּי מַעֲשֵׂה.

וְעַל הֵהוּא טָפָה אִתְמַר בָּהּ (שִׁיר הַשִּׁירִים ז', ב) : מַה יָּפוּ פְּעָמֶיךָ בְּנֻעָלִים בַּת נָדִיב, וְאִתְדַבְּקַת בִּיעֲקֹב, וְאַפִּיקַת מִנִּיהּ י"ב שְׁבָטִין, הֵדָא הוּא דְּכָתִיב (תְּהִלִּים קכ"ב, ד) : שְׁבָטִי י"ה עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל, דְּאִתְמַר בִּיהּ אָדָם יִשְׂרָאֵל. וּבֵהּ הוּא זְמָנָא רוּחַ יַעֲקֹב מַה דְּאָבִיד דְּאִיהוּ י' מִיעֲקֹב, הֵדָא הוּא דְּכָתִיב (בְּרֵאשִׁית ל"ב, כ"ט) : לֹא יַעֲקֹב יֹאמַר עוֹד שְׁמִי כִּי אִם יִשְׂרָאֵל.

כג מרחשון

בְּאַבְרָהָם שְׂזִיב מִסַּם הַמּוֹת, חוּבָא דְאָדָם, גִּיהֶנָם, נַחֲשׁ, אִשָּׁת
זְנוּנִים דְּאַתְמָר בִּיה (שְׁמוֹת כ, יג): לֹא תִנָּאֵף. בִּיצָחָק שְׂזִיב מֵאֵל אַחֵר
דְּאַתְמָר בִּיה (שם): לֹא תִרְצַח. בִּיעֲקֹב אֲשַׁכַּח אֶתֶר לִינְקָא בְנוֹי, וְדָא
שְׁנוֹי מְקוּם, וְלִית חַד מִנֵּיהּוּ דְלֹא אֶתְכַלִּיל בְּתַלְתָּא, לְקַיִמָא הֵן כָּל
אַלֹה יַפְעֵל א"ל פְּעַמִּים שְׁלוֹשׁ עִם גָּבֵר (אִיּוֹב לג, כט).

קָם סָבָא וְאָמַר, רַבִּי רַבִּי, בְּמַאי אוּקְיַמְתָּא סוּד יְבוּם וַחֲלִיצָה, דְּהָא
בְּרִירָא דְמִלָּה שְׁמַעְנָא, אָמַר לִיה מָה דְשְׁמַעְתָּ אִימָא, אָמַר וְדָאִי
בְּרָזָא דִיבּוּם אֲשַׁכַּח אֶתְרָא הֵהִיא נְשֻׁמְתָּא עֲרִטִילָאָה, הֵדָא הוּא
דְכְתִיב (תְּהִלִּים פד, ד): גַּם צִפּוֹר מִצֹּאֵה בַּיִת, וְדָא נֶפֶשׁ דְּאַתִּיא בְּגִלְגּוּל
זְמַנָּא קְדָמָאָה, וְדָרוּר קֵן לָהּ (שם), דָּא רוּחָא דְאַתִּיא בְּגִלְגּוּלָא זְמַנָּא
תַּנְיִינָא, אֲשֶׁר שָׁתָה אֶפְרַחִיָּה (שם), דָּא נְשֻׁמְתָּא דְאַתִּיא בְּגִלְגּוּלָא
זְמַנָּא תְּלִיתָאָה, וּמִינָהּ נִפְקִין אֶפְרוּחִין דְּאֲנוּן בְּנִין.

וּבְרָזָא דִיבּוּם כְּלָהּ תִּלְתַּת נַחֲתִין בְּבֵת אַחַת, הֵדָא הוּא דְכְתִיב (אִיּוֹב לד,
יד): אִם יֹשִׁים אֵלָיו לְבוֹ רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ [עב:] אֵלָיו יֶאֱסֹף, לְבוֹ דְתַמָּן
נֶפֶשׁ, רוּחַ בְּכַנְפֵי רִיָּאָה, נְשֻׁמְתָּא בְּמוּחָא, וְכָלְהּוּ חַד בְּקִשּׁוּרָא חֲדָא,
אַבְל חֲלִיצָה אִיהִי שְׁזַבְתָּ הֵהִיא נְשֻׁמְתָּא וְרוּחָא וְנֶפֶשׁ דְּאֲנוּן
קְטִירִין בְּתִלְתַּת קִשּׁוּרִין דְּחוּיָא, וְרָזָא דְמִלָּה נֶפֶשׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלָטָה
מִפֶּחַ יוֹקְשִׁים הַפֶּחַ נִשְׁבֵּר וְאֲנַחְנוּ נִמְלָטְנוּ (תְּהִלִּים קכד, ז), קָם רַבִּי
שְׁמַעוֹן כִּדִּי לְנִשְׁקָא לִיה, פָּרַח מִיָּד וְלֹא אֶתְחַזִּי.

(תקון כז נדפס בהקדמה כי שם ביתו)

תְּקוּנָא עֲשָׂרִין וְתַמְנִיא

בְּרֵאשִׁית בֵּיה תִלַּת פְּקוּדִין, חַד יִרְאֵת יְהו"ה כְּגִוּוֹנָא דָּא בְּרֵאשִׁי"ת
 יִר"א בִּשְׁ"ת וְהָא אוּקְמוּהוּ, תְּנִינָא בְּרִית כְּגִוּוֹנָא דָּא בְּרֵאשִׁי"ת
 בְּרִי"ת אַ"ש, תְּלִיתָאָה שַׁבַּת כְּגִוּוֹנָא דָּא שַׁבְּ"ת יִר"א.

פְּקוּדָא קִדְמָאָה יִרְאֵת יְהו"ה, עָלִיה אֲתָמַר (יִשְׁעִיָּה לֵג, ו) : יִרְאֵת יְהו"ה
 הִיא אוּצְרוֹ, וְעוֹד אֲתָמַר בָּה (מִשְׁלִי א, ז) : יִרְאֵת יְהו"ה רֵאשִׁית דְּעֵת,
 רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת יְהו"ה (תְּהִלִּים קיא, י), וּבִוּדָּאֵי מֵאן דְּלִית בֵּיה
 דְּחִילוֹ דְּאִיהוּ אוּצְר, לִית תַּמָּן חֲכָמָה, אוּצְרָא דְּהֵאֵי חֲכָמָה אִיהִי
 ב'.

וּבְתַקּוּנָא אַחְרָא בְּרֵאשִׁית ב' רֵאשִׁית, נִקּוּדָה בְּהַכְלִיָּה, עָלִיה אֲתָמַר
 (שִׁיר הַשִּׁירִים ד, יב) : גֵּן נָעוּל אַחְתִּי כֻלָּה גַל נָעוּל מַעֲיֵן חָתוּם, גֵּן אִיהוּ
 אוּרִייתָא דְּבִכְתָּב, דְּאִיהוּ גִ"ן סְדָרִים דְּאוּרִייתָא, גַּל אִיהוּ אוּרִייתָא
 דְּבַעַל פָּה, וְתִרְוִיָּהוּ ב' מִבְּרֵאשִׁית, מַעֲיֵן חָתוּם דָּא רֵאשִׁית נִקּוּדָה
 בְּהִיכְלִיָּה. וּבִמְאִי אִיהוּ חָתוּם, בָּאוּת ו', וְאַתְּעִבִּידַת ב' עִם חֲתִימוֹ
 דו' ם, מָה דְּהָוָה ב' אֲתַעֲבִידַת ם.

יִין סָתוּם וְחָתוּם, יִינָא דְּאוּרִייתָא סָתִים וְחָתִים, דְּלֹא יַעוּל נּוֹכְרָאָה
 תַּמָּן, וְדָא יִין הַמְּשׁוּמָר בְּעֶנְבֵּי מִשְׁשֶׁת יָמֵי בְּרֵאשִׁית, וְלֹא לְמַגְנָא
 תְּקִינוֹ מְאִירֵי מִתְנִיתִין, חֲתִימַת יִין דְּלֹא יִתְנַסֵּךְ וְיִתְעַרֵּב בְּסִטְרָא
 אַחְרָא, וְעַל הָאֵי יִין אֲתָמַר (תְּהִלִּים קמז, כ) : לֹא עָשָׂה כֵן לְכָל גּוֹי
 וּמִשְׁפָּטִים בָּל יִדְעוּם, כִּ"ן וְדָאֵי יִי"ן שְׁבַעִין אֲנָפִין דְּאוּרִייתָא,
 וְעַלִּיָּהוּ אֲתָמַר (שָׁם כה, יד) : סוּד יְהו"ה לִירִיאָיו.

כד מרחשון

קִנְקֵן דְּהָא יִי"ן דָּא לְבָא דְּבֵר נֶשׁ, אִם הוּא קִנְקֵנָא חֲדָתָא וְאַתְנַסְף
 בִּי"ן נֶסֶף דְּאִיהוּ יִצְרָא בִישָׁא, צָרִיךְ תְּלָתָא זְמָנִין הִדְחָה, וְהֵן כָּל
 אֱלֹה יִפְעַל א"ל פְּעֻמִּים שְׁלוֹשׁ עִם גָּבֵר (אִיּוֹב לֵג, כֹּט), וְלֹא לְמַגְנָא
 תְּקִינּוּ בְּכּוֹס דְּבִרְכָּה אוּף הָכִי הִדְחָה וּשְׁטִיפָה, הִדְחָה מִבְּפָנִים
 שְׁטִיפָה מִבְּחוּץ, לְמַהּוּי תּוֹכוֹ כְּבֵרוּ, וְרָזָא דְּמַלְּהָ וּטְהֵרוּ וְקִדְּשׁוּ
 (וַיִּקְרָא טז, יט), וְכֵד אִיהוּ קִנְקֵן דְּאִיהוּ לְבָא דְּכִיָּא מְלָגָאוּ וּמְלָבֵר, שְׂרִיא
 תַּמָּן חֲכָמָה, דְּאַתְמָר בָּהּ (מְשָׁלִי ח, כב) : יְהו"ה קִנְיִי רֵאשִׁית דְּרַכּוֹ קִנְיִי
 אִיהוּ קִנְקֵן וְדָאִי, וְאִם הָאִי קִנְקֵן אִיהוּ דְּכִיָּא, אַתְמָר בֵּיהּ וְנִקָּה, וְאִם
 לֹא לֹא יִנָּקָה כָּל הַנִּגְעַ בָּהּ (שָׁם ו, כט).

וְקִנְקֵן דְּבֵר נֶשׁ דָּא אַתְתָּא, וְאִיהוּ כּוֹס, לְהָכִי צָרִיכָה שְׁטִיפָה
 וְהִדְחָה, אִם הִיא כּוֹס דְּבִרְכָּה, וְעֲלָה אַתְמָר (יִחְזָקְאֵל מֵד, ל) : לְהַנִּיחַ
 בְּרָכָה אֶל בֵּיתָךְ, וְאִם לֹא אַתְקַרִּיאת כּוֹס הַתְּרַעֲלָה, וַיִּין דִּילָהּ עֲלִיהָ
 אַתְמָר (מְשָׁלִי לֵא, ו) : תָּנוּ שֹׁכֵר לְאוֹבֵד וַיִּין לְמָרִי נֶפֶשׁ וְכוּ', שְׂדִים דִּילָהּ
 אֲנוּן אֲשָׁכּוּלוֹת מְרוּרוֹת, אֲבָל יִין דְּכּוֹס דְּבִרְכָּה עֲלִיהָ אַתְמָר (תְּהִלִּים
 קד, טו) : וַיִּין יִשְׁמַח לֵב אֲנוֹשׁ דְּתַמָּן פְּקוּדֵי יְהו"ה יִשְׁרִים מְשֻׁמְחֵי
 לֵב (שָׁם יט, טו), דְּאַנּוּן אֲשָׁכּוּלוֹת דִּילָהּ.

תְּקוּנָא עֲשָׂרִין וְתִשְׁעַ

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִי"ם, ב' נְקוּדָה בְּהִיכָלִיהָ, עֲלִיהָ אַתְמָר (שִׁיר הַשִּׁירִים
 ד, יב) : גֵּן נָעוּל אֲחֹתִי כָלָה גֵּל נָעוּל מַעֲיֵן חֲתוּם, מֵאֵן מַעֲיֵן חֲתוּם דָּא
 נְקוּדָה, מֵאֵן נִיהוּ נָעוּל [ע.ג.] דִּילָהּ, דָּא ו' דְּסִתִּים לְהִיכָלָא וּבָהּ
 אַתְעֵבִיד ׀ סִתִּימָא, אִיהִי ׀ רַבְתָּא מְלִסְרִבָּה הַמְשָׁרָה (יִשְׁעִיָּה ט, ו).

וְהָאֵי נְקוּדָה עֲלֵה אֶתְמַר (אִיּוֹב כח, כא) : וְנַעֲלָמָה מַעֲיִנִי כָּל חַי וְיַמְעוֹף
הַשָּׁמַיִם נִסְתָּרָה, וְהָאֵי נְקוּדָה מִסְטָרָא דִּימִינָא אֶתְקְרִיאֵת אֶהְבָּה,
וּמִסְטָרָא דְשִׁמְאֵלָא אֶתְקְרִיאֵת יִרְאָה, וּמִסְטָרָא דְעַמּוּדָא דְאַמְצָעִיתָא
אֶתְקְרִיאֵת תּוֹרָה, וְאִיהִי מְצוּהָ, דְעַמּוּדָא דְאַמְצָעִיתָא כָּלִיל תְּרוּיָהּ,
בְּגִין דְּאִיהִי ו' כָּלִיל י"ה דְּאֶנּוֹן לִימִינָא וְשִׁמְאֵלָא, וְאִיהִי ו'
בְּאַמְצָעִיתָא כָּלִיל תְּרוּיָהּ, וְשְׂכִינְתָּא תִּתָּא מְצוּהָ כָּלִילָא מֵאַרְבַּע
אֶתְוּוֹן.

אִיהִי אֶתְקְרִיאֵת י' מִסְטָרָא דְחֻכְמָה, ה' מִסְטָרָא דְאִימָא עֲלָאָה,
וְאֶתְקְרִיאֵת תּוֹרָה מִסְטָרָא דְעַמּוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, הָדָא הוּא דְכָתִיב
(מְשָׁלִי ח, כב) : יְהו"ה קִנְיִי רֵאשִׁית דְּרִכּוֹ, דְּרִכּוֹ דְּרִךְ ו', קִנְיִי דְּאִיהִי קֵן
דִּילָהּ, וּבְגִין דְּאִיהִי כָּלִילָא מְכַלְהוּ אַרְבַּע אֶתְקְרִיאֵת מְצוּהָ, מ"ץ
בְּאוֹתִיּוֹת א"ת ב"ש אִיהִי י"ה, י"ם ה"ץ.

וְכֵּה כָּלִילָן פְּקוּדִין דְּעֵשָׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה, פְּקוּדִין דְּלֹא תַעֲשֶׂה מִסְטָרָא
דְּדִין דְּאִיהִי אֱלֹהִי"ם דְּתַמָּן י"ה, וְעֲלָה אֶתְמַר (שְׁמוֹת ג, טו) : זֶה שְׁמִי
וְהָא אוּקְמוּהוּ, פְּקוּדִין דְּעֵשָׂה מִסְטָרָא דִּימִינָא דְּאִיהִי רַחֲמֵי
דְּכָלִילָן בְּאַבְרָהָם, וְעֲלִיָּהּ אֶתְמַר (חֲבַקּוּק ג, ב) : בְּרָגְזוּ רַחֲמֵי תִזְכּוֹר.

קָם סָבָא חַד מִבֶּתֶר טוֹלָא, וְאָמַר רַבִּי רַבִּי בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, קוּם
אֲדִילִיק שְׂרָגָא דְּאִיהִי מְצוּהָ, שְׂכִינְתָּא קְדִישָׁא, דְּעֲלָה אֶתְמַר (וִיִּקְרָא ו,
ו) : אֵשׁ תָּמִיד תּוֹקֵד עַל הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכָּבֶּה, וְעֲלָה אֶתְמַר (שְׁמוֹת כז, כ) :
לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד, נֵר יְהו"ה אֶתְקְרִיאֵת וְדָאִי, אֹר דְּנִהִיר בֵּיהּ נִשְׁמַת
אָדָם, קוּם אֲדִילִיק בָּהּ.

כה מרחשון

קם רבי שמעון על רגליו ויטיב רגצא חדא ואמר, רבון עולמין דאנת איהו מארי מלכין וגלי רזין, יהא רעוא דילך לסדרא מלין בפומאי, לקיימא בי האי קרא (שם ד, יב) : ואנכי אהיה עם פיה, דלא אעול בכסופא קדמך, פתח ואמר.

תקונא תלתין

בראשית, מאן ראשית דא חכמה, דא נקודה דלגאו, דאתמר בה (תהלים מה, יד) : כל כבודה בת מלך פנימה, ודא יראה דאיהי פקודא קדמאה, ועלה אתמר (משלי א ז) : יראת יהו"ה ראשית דעת, ואיהי רמיזא במלת בראשית, ואית יראה רעה רצועה לאלקאה לחייביא, והאי נקודה איהי אות שבת ויומין טבין ואות דתפלין ואות דברית מילה, הדיא רצועה איהי יראה רעה איהי ערלה, זכאה איהו מאן דאעבר לה מניה, דלית לה רשו לרצועה לאלקאה ליה.

והאי נקודה עלה אתמר (שמות לא, יד) : מחלליה מות יומת, מאי מחלליה אלא מאן דאעיל רשו נוכראה בחלל דילה דאיהי רשות היחיד, דעלה אתמר (במדבר יט, כ) : ונכרתה הנפש ההיא מתוך הקהל כי את מקדש יהו"ה טמא.

וכלא אתרמיז בהאי תיבה ירא"ה ברי"ת שב"ת, כגוונא דא ירא"ת בראשי"ת, ברי"ת בראשי"ת, שב"ת בראשי"ת, והאי נקודה איהי ראשית, יהו"ה קנני ראשית דרכו (משלי א, כב), כגוונא דא בראשית, כלא איהי נקודה חדא, איהי ראשית, ואיהי אות ברית, ואיהי אות שבת, ואיהי יראת יהו"ה.

מֵאֵן חָלַל דִּילָה ב, ו' אִיהוּ בַּעֲלָה, בִּיה אִיהי נְטִירָא וְסְתִימָא
בְּגִלוּתָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב (יִחְזָקָאֵל מִז, א) : יְהִיָּה סָגוּר שִׁשֶּׁת יָמֵי
הַמַּעֲשֶׂה, כְּגִוּוֹנָא דָא ם סְתִימָא, וְהָא אֶתְמַר, וְנִקְוָדָה אִיהי שְׁבִיעָאָה
תְּגָא עַל רִישִׁיה, תְּגָא דְסִפְר תּוֹרָה, עֲטָרָה עַל בְּרִית, ז' דְאִיהי יוֹם
שְׁבִיעֵי יוֹם הַשַּׁבָּת, שְׁבִיעֵי וַדָּאֵי, וְעָלִיה אֶתְמַר וּבִיוֹם הַשַּׁבָּת יִפְתָּח,
אַבְל בְּיוֹמֵין דְּחוּל גַּן נָעוּל אַחֲתֵי כָלָה (שִׁיר הַשִּׁירִים דִּיב), [עג:] אֶתְקַרִּיאַת
סְתִימָא בָּאוֹת ו'.

וְהָאֵי עָרְלָה וּפְרִיעָה אֲנוּן כַּמוּץ וְתִבְּן דְּחֻטָּה, בְּיוֹמֵין דְּחוּל
אֶתְקַרִּיאַת ה"א, דְאִיהוּ הֶב"ל לַה"ב הַמְזִבֵּחַ, לְאֲדֻלְקָא מוּץ וְתִבְּן,
וְאַשְׁתְּאַרְת אִיהי סֶלֶת נִקְיָה, אַבְל בְּיוֹמֵין דְּשַׁבָּת וְיוֹמֵין טָבִין
אֶתְקַרִּיאַת י' עֲטָרָה עַל כָּלָא, וּבִיתָא, דִּילָה, ל"ב אֱלֹהֵי"ם דְּעוּבָדָא
דְּבִרָאשִׁית, וְאִיהי ב' כָּלִילָא מַעֲשֵׁר אֲמִירָן בְּכָל סְטָרָא, הָאֵי י'
אֶתְקַרִּיאַת יִרְאָה, בֵּין בְּשַׁבָּת בֵּין בְּבִרִית מִילָה בֵּין בְּדִינָא וְהָכִי בְּכָל
פְּקוּדָא.

אֱלֹהֵי"ם דָּא נְתִיב קִדְמָאָה, עָלִיה אֶתְמַר (אִיּוֹב כח, ז) : נְתִיב לֹא יִדְעוּ
עֵיט וְלֹא שְׁזַפְתּוּ עֵין אִיָּה, מָאֵי עֵין אִיָּה, אֱלָא מֵאֲנוּן מְלָאכִין
דְּאֲמָרִין אִיָּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, כִּד אִיהי בְּהָאֵי נְתִיב לִית לֹזֶן
יִדְעָה בָּהּ, דְאִיהי סְתִירָא מַחֲיוֹן דְּמַרְכַּבְתָּא.

כו מרחשון

וְהָאָרֶץ הָיְתָה תְּהוֹ וְבָהּ (פְּרָאשִׁית א, ב), מֵאִי וְהָאָרֶץ הָיְתָה תְּהוֹ וְבָהּ, אֶלָּא מֵאֵן דְּאִפִּיק מִרְשׁוֹת הַיַּחֲדָּה לְרִשׁוֹת הָרַבִּים, גָּרִים לְשְׁכִינְתָּא לְמַהוּי תְּהוֹ וְבָהּ חוּשׁ וְתַהוֹם, דְּאֶתְלַבֶּשֶׁת בְּאַנוּן קְלִיפִין, דְּאַנוּן אַרְבַּע גְּלִיּוֹת, וְלֹא עוֹד אֶלָּא דְּגָרִים לָהּ לְמַהוּי יְבֻשָּׁה תְּהוֹ, דְּאֶסְתַּלְקַת נְקוּדָה מִחֻלָּל דִּילָהּ דְּאִיהִי ב', וְאַשְׁתַּאֲרַת יְבִישָׁה.

נָתִיב תְּנִינָא, וְרוּחַ אֱלֹהִי"ם מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם (שם), מֵאִי וְרוּחַ, אֶלָּא בּוֹדֵאֵי בְּזִמְנָא דְּשְׁכִינְתָּא נִחְתַּת בְּגִלּוּתָא, הֵאִי רוּחַ נָשִׁיב עַל אַנוּן דְּמַתְעַסְקִי בְּאוּרִייתָא, בְּגִין שְׁכִינְתָּא דְּאַשְׁתַּכַּחַת בִּינִייהוּ, וְהֵאִי רוּחַ אֶתְעַבִּיד קָלָא, וְיִימָא הָכִי אַנוּן דְּמִיכִין דְּשִׁינְתָּא בְּחוּרִיהוּן, סְתִימִין עֵינִין אֲטִימִין דְּלִבָּא, קוּמוּ וְאַתְעֵרוּ לְגַבִּי שְׁכִינְתָּא, דְּאִית לְכוּן לִבָּא בְּלֹא סְכֻלְתָּנוּ לְמַנְדַּע בָּהּ, וְאִיהוּ בִּינִיכוּ.

וְרָזָא דְּמִלָּה קוּל אוֹמֵר קָרָא (יִשְׁעִיָּה מ, ו), כְּגוֹן קָרָא נָא הֵישׁ עוֹנָךְ וְאֶל מִי מְקַדְשִׁים תִּפְנֶה (אִיּוֹב ח, א), וְהֵיא אֲמַרְתָּ מָה אֶקְרָא, כָּל הַבָּשָׂר חָצִיר, כָּלָא אַנוּן כְּבָעִירָן דְּאֶכְלִין חָצִיר, וְכָל חֲסֵדוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה (שם), כָּל חֲסֵד דְּעֶבְדִּין לְגִרְמִייהוּ עֶבְדִּין, וְאַפְלוּ כָּל אַנוּן דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוּרִייתָא, כָּל חֲסֵד דְּעֶבְדִּין לְגִרְמִייהוּ עֶבְדִּין.

בְּהָהּוּא זִמְנָא וַיִּזְכֹּר כִּי בָשָׂר הִמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב (תְּהִלִּים עח, לט) לְעֵלְמָא, וְדָא אִיהוּ רוּחָא דְּמִשִּׁיחַ, וַי לֹון מֵאֵן דְּגִרְמִין דִּיזִיל לִיָּה מִן עֵלְמָא וְלֹא יָתוּב לְעֵלְמָא, דְּאֵלִין אַנוּן דְּעֶבְדִּין לְאוּרִייתָא יְבֻשָּׁה, וְלֹא בָּעָאן לְאַשְׁתַּדְּלָא בְּחֻכְמָה דְּקַבְלָהּ, דְּגִרְמִין דְּאֶסְתַּלַּק נְבִיעוּ דְּחֻכְמָה דְּאִיהִי י' מִינָהּ, וְאַשְׁתַּאֲרַת ב' יְבִישָׁה, וַי לֹון דְּגִרְמִין

עֲנִיּוֹתָא וְחֲרָבָא וּבִיזָה וְהָרָג וְאַבְדֵּן בְּעֶלְמָא, וְהָאִי רוּחַ דְּאַסְתִּלַּק
אִיהוּ רוּחַ דְּמַשְׁיחַ כְּמָה דְּאַתְמַר, וְאִיהוּ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, וְאִיהוּ רוּחַ
חֲכָמָה וּבִינָה רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יְהוָה (יְשַׁעְיָה יא, ב).

פְּקוּדָא תְּנִינָא וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי"ם יְהִי אֹר וַיְהִי אֹר (בְּרֵאשִׁית א, ג), וְדָא
אַהֲבָה דְּאִיהוּ אַהֲבַת חֶסֶד, הֵדָא הוּא דְּכֹתִיב (יִרְמְיָה לא, ב) : וְאַהֲבַת
עוֹלָם אַהֲבַתִּיךָ עַל כֵּן מְשַׁכְּתִיךָ חֶסֶד, וְעַלָּה אַתְמַר (שִׁיר הַשִּׁירִים ב, ז) :
אִם תַּעֲזִיבוּ וְאִם תַּעֲזִיבוּ אֶת הָאַהֲבָה עַד שְׁתַּחֲפֹץ, יִרְאָה אַתְקַרִּיאת
מִסְטָרָא דְּשִׁמְאָלָא, וְאַהֲבָה אַתְקַרִּיאת מִסְטָרָא דִּימִינָא.

אִית יִרְאָה וְאִית יִרְאָה, אִית אַהֲבָה וְאִית אַהֲבָה, יִרְאָה דְּדַחִיל בַּר
נֶשׁ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִין דְּלֹא נָחִית מִנְכְּסוּי, אוּ בְּגִין דְּלֹא
יִמּוּתוֹן בְּנוֹי בְּחֵייוֹי, אֲשַׁתְּכַח דָּאם הָוָה נָחִית מִנְכְּסוּי אוּ אִם יִמּוּתוֹן
בְּנוֹי בְּחֵייוֹי דְּלֹא הָוָה דַּחִיל לִיה, וּבְגִין דָּא הָוָה רַחִים לִיה, הָאִי
יִרְאָה וְאַהֲבָה לָא שׁוּי לְיִרְאַת יְהוָה וְלֹא אַהֲבָה דִּילִיָּה לְעִקְרָא, אֲבָל
רַחִימוּ וְדַחִילוּ עִיקְרָא דִּילִיָּה בֵּין טַב וּבֵין בִּישׁ, וּבְגִין דָּא אַתְקַרִּיאת
הָאִי יִרְאָה וְאַהֲבָה עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרְס.

כז מרחשון

ובגין דא אמר קודשא בריך הוא (שם): השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה, אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ, דאיהו רחימו בלאו פרס, ולא על מנת לקבל פרס, דיראה ואהבה על מנת לקבל פרס [עד]. איהי של שפחה, ותחת שלוש רגזה ארץ וגומר, תחת עבד כי ימלוך, ושפחה כי תירש גברתה (משלי ל, כא-כג).

אלהי"ם דא מן ויאמר אלהי"ם יהי אור, איהו נתיב תליתאה, יהי אור י"ה אי"ר, או"ר י', וכד האי נקודה אתעטפת בהאי אור ואתעבדת אויר, מהכא אתמשכו כל ההויות.

קם סבא חד פתח ואמר, יהי אור ויהי אור, יהי אור דא ימינא, ויהי אור דא שמאלא, דבכל אתר ויהי איהו לשון צער, ובגין דא ויהי היום דדא איהו ראש השנה דאיהו שמאלא, דאיהו דין דינא דכל עלמא, ובגינה אתמר (בראשית א, ג): ויהי אור.

וירא אלהי"ם את האור כי טוב (שם, ד), דא עמודא דאמצעיתא דאיהו טוב, ויבדל אלהי"ם בין האור ובין החשך, בין האור דא אהרן כהנא, ובין החשך דא קרח, אמר משה לי אתחזי לאפרשא מחלקת, דאנא איהו דיוקנא דטוב דלעילא, חזא דאתדבק קרח בחשוכא דסטרא אחרא, ואכחיש עובדא דבראשית, דלא בעא לאתדבקא בשמאלא דאיהו לוי, אמר הבדלו מתוך העדה הזאת (במדבר טז, כא).

ורזא דמלה ויבדל אלהי"ם בין האור ובין החשך (בראשית א, ד), ויקרא אלהי"ם לאור יום ולחשך קרא לילה (שם, ה), שוקא דימינא

דְּהוּא אֹר, דְּאִתְמַר וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר אִיהוּ שׁוּקָא יְמִינָא
כְּהֵנָּא, דְּאִתְמַר בֵּיה (תהלים טז, יא): נַעֲמֹת בִּימִינְךָ נֶצַח, וּכְמָה דְּנֶצַח
אֶתְקַשֵּׁר בִּימִינָא, הֵכִי הוּד אֶתְקַשֵּׁר בְּשִׁמְאָלָא, וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בֹקֶר
יוֹם אֶחָד, עָרֵב דָּא עָרֵב דִּיצְחָק, בֹּקֶר דָּא בֹקֶר דְּאַבְרָהָם, יוֹם אֶחָד
עֲמוּדָא דְּאַמְצָעִיתָא וְצָדִיק דְּחֻשְׁבִּינָן חַד, וְלִית יוֹם בְּלָא לִילָה
דְּאִיהִי שְׁכִינְתָּא.

אַדְהֵכִי הָא קָלָא סְלִיק וּמִתְפּוּצֵץ בְּרוּמֵי רְקִיעִין, וְהוּה אָמַר,
מִשְׁרַיִין קְדִישָׁאן דְּמִתִּיבְתָּא דְּרְקִיעָא דְּלַעִילָא וְתַתָּא, אֲזִדְרָזוּ
וְאַתְקִנּוּ לְקַדְמוֹת מְטְרוֹנִיתָא, דְּקָא אֲתִיָּא לְמִיעָאֵל קָדָם מַלְכָּא,
בְּכָמָה קְשׁוּטִין דְּפִקוּדִין דַּעֲשֵׂה, קוּמוּ מִשְׁרַיִין לְקַדְמוֹתָהּ, אַדְהֵכִי
הָא קָלָא תְנִינָא הוּה מִתְעָרָא לְגַבֵּי מְאָרִי מִפְתָּחֵן, הָא שְׁכִינְתָּא קָא
אֲתִיָּא לְמִיעָאֵל לְהִיכָלָא דִילָהּ, אַדְנִי שְׁפָתֵי תִפְתָּח.

בְּהוּא זְמַנָּא מְטְרוֹנִיתָא עֲלָאָה קָא נְחֲתַת לְגַבָּהּ, לְקַבְלָא לָהּ
בְּפִקוּדָא קְדִמָּאָה, בְּכָמָה קָלִין וְשׁוּפְרוֹת, וְסִלְקִין תְּרוּיָהּ לְגַבֵּי
מַלְכָּא, וְכִלְהוּ הוּוּ שְׁאֲלִין (שיר השירים ה, ה): מִי זֹאת עֲלָה מִן הַמִּדְבָּר,
מִי דְאִיהִי אִימָא עֲלָאָה, בּוֹזָא"ת עוֹלָה.

וְכַד סְלִיקַת לְעִילָא אֶתְעַבִּידַת כֶּסֶּא לְמַלְכָּא עֲלָאָה, וּבָה פִתְחָא
אַנְכִי, דְּהֵכִי סְלִיק לְחֻשְׁבָּן כֶּסֶּא"א, וְכַד אֶתְחַבְּרוּ תְּרוּיָהּ אֶתְמַר
בְּהוּ (שְׁמוֹת כ, ב): אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֵי"ךְ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.
אֲשֶׁר אִיהוּ רְמִיז בְּמִלַּת בְּרָאשִׁית, אֲשֶׁר דָּא אִימָא, דְּאִיהִי אֲשֶׁר
אַהֲיָהּ, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו, אֲשֶׁר קִדְּשׁ יָדִיד מִבְּטָן.

שַׁבַּת פָּרָק ג

א. כִּירָה שֶׁהִסִּיקוּהָ בְּקֶשׁ וּבִגְבָבָא, נוֹתְנִים עָלֶיהָ תְּבַשִּׁיל. בְּגִפְתָּ וּבִעֲצִים – לֹא יִתֵּן עַד שִׁיגְרָף, אוֹ עַד שִׁיתֵּן אֶת הָאֶפֶר. בֵּית-שֹׁמַאי אוֹמְרִים: חֲמִין אֲבָל לֹא תְּבַשִּׁיל. וּבֵית-הֵלֵל אוֹמְרִים: חֲמִין וְתְּבַשִּׁיל. בֵּית-שֹׁמַאי אוֹמְרִים: נוֹטְלִין, אֲבָל לֹא מִחֲזִירִין. וּבֵית-הֵלֵל אוֹמְרִים: אֵף מִחֲזִירִין: ב. תָּנוּר שֶׁהִסִּיקוּהוּ בְּקֶשׁ וּבִגְבָבָא, לֹא יִתֵּן בֵּין מֵתוּכּוֹ בֵּין מַעַל גָּבִיו. כֶּפֶח שֶׁהִסִּיקוּהוּ בְּקֶשׁ וּבִגְבָבָא – הָרִי זֶה כִּפִּירִים. בְּגִפְתָּ וּבִעֲצִים – הָרִי הוּא כֶּתָנוּר: ג. אֵין נוֹתְנִין בִּיצָה בְּצַד הַמַּחֵם בְּשֶׁבִיל שְׂתַגְלָגֵל. וְלֹא יִפְקִיעֶנָּה בְּסוּדְרִין. וְרַבִּי יוֹסִי מִתִּיר. וְלֹא יִטְמִינֶנָּה בַּחֹל וּבְאַבְק דְּרָכִים, בְּשֶׁבִיל שְׂתַצְלָה: ד. מַעֲשֶׂה שֶׁעָשׂוּ אֲנָשֵׁי טְבָרְיָא, וְהֵבִיאוּ סִילּוֹן שֶׁל צוּנָן לְתוֹךְ אִמָּה שֶׁל חֲמִין. אָמְרוּ לָהֶן חֲכָמִים, אִם בְּשַׁבַּת: כֶּחֱמִין שֶׁהוּחֵמוּ בְּשַׁבַּת – אֲסוּרִין בְּרַחֲיָצָה וּבִשְׂתִּיָּה. בְּיוֹם טוֹב: כֶּחֱמִין שֶׁהוּחֵמוּ בְּיוֹם טוֹב – אֲסוּרִין בְּרַחֲיָצָה וּמִתְרִין בִּשְׂתִּיָּה. מוֹלִיָּאֵר הַגְּרוּף – שׁוֹתִין הֵימָנוּ בְּשַׁבַּת. אֲנָטִיכִי, אֶף-עַל-פִּי שֶׁגְּרוּפָה – אֵין שׁוֹתִין מִמָּנָה: ה. הַמַּחֵם שֶׁפָּנָהוּ, לֹא יִתֵּן לְתוּכּוֹ צוּנָן בְּשֶׁבִיל שִׁיחֵמוּ, אֲבָל נוֹתֵן הוּא לְתוּכּוֹ, אוֹ לְתוֹךְ הַכּוֹס, כִּדִּי לְהַפְשִׁירָן. הָאֵלֶּפֶס וְהַקְדָּרָה שֶׁהֶעֱבִירָן מִרְתָּחִין, לֹא יִתֵּן לְתוּכָן תְּבָלִין, אֲבָל נוֹתֵן הוּא לְתוֹךְ הַקְּעָרָה, אוֹ לְתוֹךְ הַתְּמָחוּי, רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר: לְכָל הוּא נוֹתֵן, חוּץ

מִדְּבַר שֵׁישׁ בּוֹ חֲמִץ וְצִיר: ו. אֵין נוֹתְנִין כָּלִי תַּחַת הַנֵּר, לְקַבֵּל בּוֹ אֶת הַשֶּׁמֶן. וְאִם נָתְנוּ מִבְּעוֹד יוֹם – מִתֵּר. וְאֵין נְאוּתִין מִמָּנוּ, לְפִי שֶׁאֵינוּ מִן הַמוּכָן. מְטַלְטְלִין נֵר חֲדָשׁ, אֲבָל לֹא יֶשֶׁן. רַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמֵר: כָּל הַנֵּרוֹת מְטַלְטְלִין, חוּץ מִן הַנֵּר הַדּוֹלֵק בְּשַׁבַּת. נוֹתְנִין כָּלִי תַּחַת הַנֵּר לְקַבֵּל נִיצוּצוֹת. וְלֹא יִתֵּן לְתוּכּוֹ מִים, מִפְּנֵי שֶׁהוּא מְכַבֶּה:

עִירוּבֵין פָּרָק ג

א. בְּכָל מְעָרְבִין וּמִשְׁתַּתְּפִים, חוּץ מִן הַמֵּים וּמִן הַמֶּלֶח. וְהַכֹּל נִקָּח בְּכֶסֶף מַעֲשֵׂר, חוּץ מִן הַמֵּים וּמִן הַמֶּלֶח. הַנוֹדֵר מִן הַמְּזוֹן – מִתֵּר בַּמֵּים וּבַמֶּלֶח. מְעָרְבִין לְנֹזֵר בֵּינָן וְלִישְׂרָאֵל בְּתֵרוּמָה. סוּמְכוֹס אוֹמֵר: בַּחֲלִין. וְלִכְהֵן בְּבֵית הַפֶּרֶס. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר: אֲפֹלוּ בְּבֵית הַקְּבָרוֹת, מִפְּנֵי שֶׁיֵּכוֹל לִילֵךְ לַחֵץ וְלֶאֱכֹל: ב. מְעָרְבִין בְּדִמְאִי, וּבְמַעֲשֵׂר רֵאשׁוֹן שֶׁנִּטְלָה תְּרוּמָתוֹ, וּבְמַעֲשֵׂר שְׁנִי וְהַקְדָּשׁ שֶׁנִּפְדּוּ, וְהַפְּהָנִים בַּחֲלָה וּבְתֵרוּמָה. אֲבָל לֹא בְּטָבֵל, וְלֹא בְּמַעֲשֵׂר רֵאשׁוֹן שֶׁלֹּא נִטְלָה תְּרוּמָתוֹ, וְלֹא בְּמַעֲשֵׂר שְׁנִי וְהַקְדָּשׁ שֶׁלֹּא נִפְדּוּ. הַשּׁוֹלֵחַ עֲרוּבוֹ בְּיַד חֵרֶשׁ, שׁוֹטֵה וְקָטָן, אוֹ בְּיַד מִי שֶׁאֵינוּ מוֹדֶה בְּעֲרוּב – אֵינוּ עֲרוּב. וְאִם אָמַר לְאַחֵר לְקַבֵּלוֹ מִמָּנוּ – הָרִי זֶה עֲרוּב: ג. נָתְנוּ בְּאֵילָן, לְמַעַלָּה מַעֲשֶׂרָה טְפָחִים – אֵין עֲרוּבוֹ עֲרוּב. לְמַטָּה מַעֲשֶׂרָה טְפָחִים – עֲרוּבוֹ עֲרוּב. נָתְנוּ בְּבוֹר, אֲפֹלוּ עֶמֶק מֵאָה אִמָּה – עֲרוּבוֹ עֲרוּב. נָתְנוּ בְּרֵאשׁ הַקֶּנֶה אוֹ בְּרֵאשׁ

עירי'. וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים: מְעַרְב לְרוּחַ אַחַת, אוֹ אֵינוּ מְעַרְב כָּל עֶקֶר. אוֹ מְעַרְב לְשָׁנֵי יָמִים, אוֹ אֵינוּ מְעַרְב כָּל עֶקֶר. כִּיצַד יַעֲשֶׂה: מוֹלִיכּוֹ בְּרֹאשׁוֹן, וּמַחֲשִׁיךְ עָלָיו וְנוֹטְלוֹ וּבָא לוֹ. בְּשָׁנֵי מַחֲשִׁיךְ עָלָיו וְאוֹכְלוֹ. וְנִמְצָא מִשְׁתַּכֵּר בְּהַלִּיכְתּוֹ וּמִשְׁתַּכֵּר בְּעִרּוּבוֹ. נֶאֱכַל בְּרֹאשׁוֹן – עִרּוּבוֹ לְרֹאשׁוֹן וְאֵינוּ עִרּוּב לְשָׁנִי. אָמַר לָהֶם רַבִּי אֱלִיעֶזֶר: מוֹדִים אַתֶּם לִי שֶׁהֵן שְׁתֵּי קִדְשׁוֹת: ז. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר: רֹאשׁ-הַשָּׁנָה שֶׁהִיא יָרָא שְׁמָא תַתְּעִיב, מְעַרְב אָדָם שְׁנֵי עִרּוּבִין וְאוֹמֵר: 'עִרּוּבֵי בְּרֹאשׁוֹן לַמִּזְרַח וּבְשָׁנֵי לַמַּעֲרָב'. 'בְּרֹאשׁוֹן לַמַּעֲרָב וּבְשָׁנֵי לַמִּזְרַח'. 'עִרּוּבֵי בְּרֹאשׁוֹן, וּבְשָׁנֵי כְּבִנֵּי עִירִי'. 'עִרּוּבֵי בְּשָׁנִי, וּבְרֹאשׁוֹן כְּבִנֵּי עִירִי'. וְלֹא הוֹדּוּ לוֹ חֻכָּמִים: ח. וְעוֹד אָמַר רַבִּי יְהוּדָה: מִתְּנָה אָדָם עַל הַפִּלְכָּלָה בְּיוֹם-טוֹב רֹאשׁוֹן וְאוֹכְלָה בְּשָׁנִי, וְכֵן בִּיצָה שְׁנוּלָדָה בְּרֹאשׁוֹן, תֹּאכֵל בְּשָׁנִי וְלֹא הוֹדּוּ לוֹ חֻכָּמִים: ט. רַבִּי דִּוְסָא בֶּן הֶרְכִּינֶס אוֹמֵר: הָעוֹבֵר לִפְנֵי הַתֵּבָה בְּיוֹם-טוֹב שֶׁל רֹאשׁ-הַשָּׁנָה אוֹמֵר: 'הִחֲלִיצֵנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ אֶת יוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה, אִם הַיּוֹם אִם לְמָחָר'. וְלְמָחָר הוּא אוֹמֵר: 'אִם הַיּוֹם אִם אֶמָּשׁ'. וְלֹא הוֹדּוּ לוֹ חֻכָּמִים:

הַקִּנְדָּס, בְּזִמְנָן שֶׁהוּא תְלוּשׁ וְנִעוּץ, אֶפְלוּ גְבוּהָ מֵאָה אֲמָה – הָרִי זֶה עִרּוּב. נִתְּנוּ בַּמִּגְדָּל וְאֶבֶד הַמִּפְתָּח – הָרִי זֶה עִרּוּב. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר: אִם אֵינוּ יוֹדֵעַ שֶׁהַמִּפְתָּח בַּמִּקְוָמוֹ – אֵינוּ עִרּוּב: ד. נִתְּגַלְגַּל חוּץ לַתְּחוּם, וְנִפְל עָלָיו גֶּל, אוֹ נִשְׂרַף, אוֹ תְרוּמָה וְנִטְמָאת, מִבְּעוֹד יוֹם – אֵינוּ עִרּוּב. מִשְׁחֲשָׁכָה – הָרִי זֶה עִרּוּב. אִם סֶפֶק, רַבִּי מֵאִיר וְרַבִּי יְהוּדָה אוֹמְרִים: הָרִי זֶה חֲמֵר גָּמֵל. רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמְרִים: סֶפֶק עִרּוּב – כָּשֶׁר. אָמַר רַבִּי יוֹסִי: אֲבִטְלָמוֹס הָעִיד מִשּׁוּם חֲמִשָּׁה זִקְנִים עַל סֶפֶק עִרּוּב – שְׁכָשֶׁר: ה. מִתְּנָה אָדָם עַל עִרּוּבוֹ וְאוֹמֵר: 'אִם בָּאוּ גוֹיִם מִן הַמִּזְרַח – עִרּוּבֵי לַמַּעֲרָב. מִן הַמַּעֲרָב – עִרּוּבֵי לַמִּזְרַח. אִם בָּאוּ מִכָּאן וּמִכָּאן – לְמָקוֹם שְׁאֵרְצָה אֵלָּה. לֹא בָּאוּ לֹא מִכָּאן וְלֹא מִכָּאן – הָרִינִי כְּבִנֵּי עִירִי. אִם בָּא חָכֵם מִן הַמִּזְרַח – עִרּוּבֵי לַמִּזְרַח. מִן הַמַּעֲרָב – עִרּוּבֵי לַמַּעֲרָב. בָּא לְכָאן וּלְכָאן – לְמָקוֹם שְׁאֵרְצָה אֵלָּה. לֹא לְכָאן וְלֹא לְכָאן – הָרִינִי כְּבִנֵּי עִירִי. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר: אִם הָיָה אֶחָד מֵהֵן רַבּוֹ, הוֹלִיךְ אַצֵּל רַבּוֹ, וְאִם הָיוּ שְׁנֵיהֶם רַבּוֹתָיו – לְמָקוֹם שִׁירְצָה יֵלֶךְ: ו. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר: יוֹם-טוֹב הַסָּמוּךְ לַשַּׁבָּת, בֵּין מִלְּפָנֶיהָ וּבֵין מִלְּאַחֲרֶיהָ, מְעַרְב אָדָם שְׁנֵי עִרּוּבִין וְאוֹמֵר: 'עִרּוּבֵי הָרֹאשׁוֹן לַמִּזְרַח, וְהַשָּׁנִי לַמַּעֲרָב'. 'הָרֹאשׁוֹן לַמַּעֲרָב, וְהַשָּׁנִי לַמִּזְרַח'. 'עִרּוּבֵי הָרֹאשׁוֹן, וְהַשָּׁנִי כְּבִנֵּי עִירִי'. 'עִרּוּבֵי הַשָּׁנִי, וְהָרֹאשׁוֹן כְּבִנֵּי

הודפס
לעילוי נשמת
עומר רחמים בן
סלימה ומנחם ז"ל
נלב"ע
כ"ה שבט תשפ"ו
ת.נ.צ.ב.ה.

פרשת חיי שרה

לפי אופק יבנאל עיר ברסלב
עיר שומרי הלשון עיר השמחה

לוח מזהר"ש

1	<p>לימוד יומי: בבלי: בכורות מו ירושלמי: סנהדרין יג תוספתא: חלין ד ג"ד: מלכים ב יד משניות: ערכין ב זהר: תרומה קלד. תיקוני זהר: כא חשוון</p>	<p>עלות השחר (72 דק) ... 4:44 נץ החמה 5:56 סו"ז קר"ש - מג"א ... 7:52 סו"ז קר"ש - גר"א ... 8:38</p> <p>סו"ז תפילה 9:33 חצות היום 11:21 שקיעה 4:46 צה"כ לשיטת ר"ת ... 5:59</p>	יום ראשון	כא
2	<p>לימוד יומי: בבלי: בכורות מה ירושלמי: סנהדרין יד תוספתא: חלין ה ג"ד: מלכים ב טו משניות: ערכין ג זהר: תרומה קלד: תיקוני זהר: כב חשוון</p>	<p>עלות השחר (72 דק) ... 4:45 נץ החמה 5:57 סו"ז קר"ש - מג"א ... 7:53 סו"ז קר"ש - גר"א ... 8:38</p> <p>סו"ז תפילה 9:33 חצות היום 11:21 שקיעה 4:46 צה"כ לשיטת ר"ת ... 5:59</p>	יום שני	כב
3	<p>לימוד יומי: בבלי: בכורות מז ירושלמי: סנהדרין טו תוספתא: חלין ו ג"ד: מלכים ב טז משניות: ערכין ד זהר: תרומה קלה. תיקוני זהר: כג חשוון</p>	<p>עלות השחר (72 דק) ... 4:46 נץ החמה 5:58 סו"ז קר"ש - מג"א ... 7:53 סו"ז קר"ש - גר"א ... 8:39</p> <p>סו"ז תפילה 9:33 חצות היום 11:21 שקיעה 4:45 צה"כ לשיטת ר"ת ... 5:58</p>	יום שלישי	כג
4	<p>לימוד יומי: בבלי: בכורות מז ירושלמי: סנהדרין טז תוספתא: חלין ז ג"ד: מלכים ב יז משניות: ערכין ה זהר: תרומה קלה: תיקוני זהר: כד חשוון</p>	<p>עלות השחר (72 דק) ... 4:46 נץ החמה 5:58 סו"ז קר"ש - מג"א ... 7:53 סו"ז קר"ש - גר"א ... 8:39</p> <p>סו"ז תפילה 9:34 חצות היום 11:21 שקיעה 4:44 צה"כ לשיטת ר"ת ... 5:57</p>	יום רביעי	כד
5	<p>לימוד יומי: בבלי: בכורות מח ירושלמי: סנהדרין יז תוספתא: חלין ח ג"ד: מלכים ב יח משניות: ערכין ו זהר: תרומה קלו. תיקוני זהר: כה חשוון</p>	<p>עלות השחר (72 דק) ... 4:47 נץ החמה 5:59 סו"ז קר"ש - מג"א ... 7:54 סו"ז קר"ש - גר"א ... 8:40</p> <p>סו"ז תפילה 9:34 חצות היום 11:21 שקיעה 4:43 צה"כ לשיטת ר"ת ... 5:56</p>	יום חמישי	כה
6	<p>לימוד יומי: בבלי: בכורות מט ירושלמי: סנהדרין יח תוספתא: חלין ט ג"ד: מלכים ב יט משניות: ערכין ז זהר: תרומה קלו: תיקוני זהר: כו חשוון</p>	<p>עלות השחר (72 דק) ... 4:48 נץ החמה 6:00 סו"ז קר"ש - מג"א ... 7:54 סו"ז קר"ש - גר"א ... 8:40</p> <p>סו"ז תפילה 9:34 חצות היום 11:21 שקיעה 4:42 צה"כ לשיטת ר"ת ... 5:55</p>	יום שישי	כו
7	<p>לימוד יומי: בבלי: בכורות נ ירושלמי: סנהדרין יט תוספתא: חלין י ג"ד: מלכים ב כ משניות: ערכין ח זהר: תרומה קלו. תיקוני זהר: כז חשוון</p>	<p>עלות השחר (72 דק) ... 4:49 נץ החמה 6:01 סו"ז קר"ש - מג"א ... 7:54 סו"ז קר"ש - גר"א ... 8:41</p> <p>סו"ז תפילה 9:35 חצות היום 11:21 שקיעה 4:41 צה"כ לשיטת ר"ת ... 5:54</p>	שבת קודש פרשת חיי שרה, מברכין חודש כסליו	כז

הדלקת נרות (40 דק): 4:02 (20 דק): 4:22

מוצש"ק לשיטת ר"ת: 5:54

המולד יהיה בליל שלישי, בשעה 10, 27 דקות ו-3 חלקים

דחיכת השעה גורמת לאדם את כל הצרות! רבי נתן אמר: 'מדיחיקת השעה לא יוצא שום דבר טוב'; יסוד בחנוך - הן תלמידים בגנים, הן תלמידים בתלמוד תורה, והן תלמידים של ישיבה - שתהיה תמיד גישה חיובית: "אתה בן יכול! אתה בן מצלח!" ולהשמר מאד מגישה שלילית, כי בזה הורסים את הילד! יש לה גישה חיובית? בנית את הילד! (משיחותיו של מו"ר הרה"צ שליט"א)